Proletari din toate țările, uniți-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XII, Seria II-a, Nr. 2500 | 4 PAGINI — 20 BANI | Miercuri 22 mai 1957

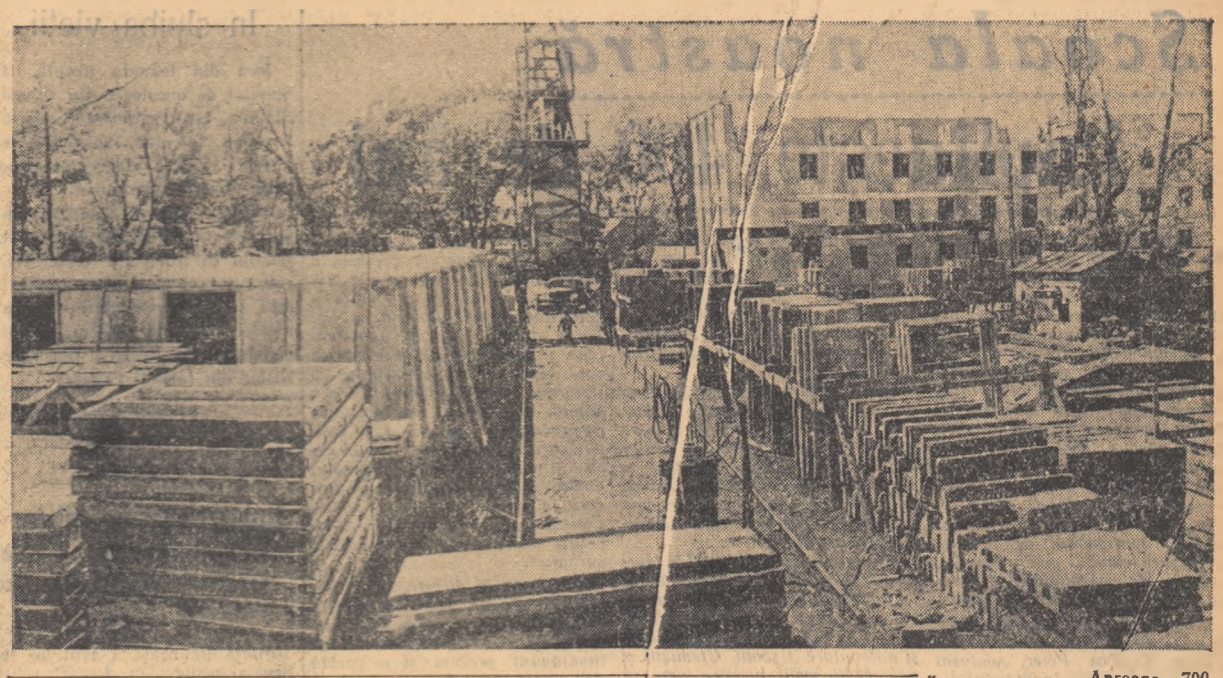

Aproape 700 de studenți vor fi cazați în condițiuni optime în cele două cămine studențești care sînt în curs de construire în parcul Institutului de chimie de pe strada Miko.

În fotografie: Vedere generală a șantierului.

Foto: I. MICLEA
Cluj

UTEMIȘTII PROPUN

O MĂSURĂ PENTRU MAI BUNA FOLOSIRE A UTILAJULUI

Dăscălașu Ion și Nichifor Ion, utemiști, inspectori la Direcția operativă a Băncii de investiții din Bacău, au făcut în activitatea lor numeroase deplasări în întreprinderile regiunii. Una dintre sarcinile lor e să controleze amortizarea mijloacelor de bază din întreprinderi.

Cu prilejul unui asemenea control efectuat nu de mult la uzina „Muncitorul liber" din Bacău, Dăscălașu și Nichifor au întreprins o acțiune care nu era prevăzută în programul lor de activitate. Ei au constatat că există și mașini nefolosite, declarate, ce-i drept, de către conducerea uzinei, disponibile. Valoarea de înlocuire a acestor mașini se ridică la suma de 454.700 lei. Tinerilor inspectori le-a venit ideea să vadă dacă nu cumva există și în alte întreprinderi o situație asemănătoare.

Ca urmare, la fabrica de zahăr din Sascut ei au efectuat, de asemenea, în afara sarcinilor ce le reveneau, un control atent al mașinilor nefolosite. Rezultatul e găsirea unor utilaje disponibile cu o valoare de înlocuire de 836.752 lei.

Cercetarea a continuat la fabrica „Proletarul". Și aici sînt mașini nefolosite, declarate disponibile. Valoarea lor de înlocuire însumează 2.008.550 lei.

Din întreprinderile respective au pornit către ministerele de resort numeroase adrese prin care se făcea cunoscută existența acestor mijloace de bază disponibile.

Apoi conducerile întreprinderilor și-au văzut de treaba lor, considerînd că din moment ce au încunoștiințat forurile superioare, ele pot să nu mai aibă nici o grijă. Direcțiile generale tutelare, din ministerele Industriei Grele și Industriei Bunurilor de Consum, au luat notă și apoi și-au văzut și ele de treabă. De bună seamă că utilajele respective sînt depozitate bine, deci nu e nici un motiv de îngrijorare...

Se pune însă legitima întrebare: oare alte întreprinderi nu suferă din pricină că n-au utilaje de felul celor depozitate în întreprinderile citate mai sus?

Fabrica „Proletarul" de exemplu, plătește anual pentru executarea operației de frezat a unor piese, nici mai mult nici mai puțin, decît 100.000 lei. Această sumă e echivalentă cu costul a patru locuințe muncitorești. Cele 100.000 lei cheltuite pentru frezarea pieselor se adaugă, bineînțeles, la prețul de cost al țesăturilor și firelor produse în această întreprindere. Direcția generală tutelară din Ministerul Industriei Bunurilor de Consum știe că la Bacău e nevoie de o mașină de frezat. Nu a luat însă nici o măsură. S-ar putea prea bine ca o astfel de mașină să fie declarată disponibilă într-o altă întreprindere. Dar cine s-o găsească?

Acțiunea tinerilor inspectori e salutară.

În spiritul ei, facem o propunere. La fiecare filială regională a Băncii de investiții să se afișeze un tabel vizibil cu utilajele disponibile din întreprinderile din întreaga țară. Șefii serviciilor mecanic-șef, consultînd acest tabel, și, bineînțeles, cu o aprobare simplă și operativă din partea forurilor superioare, să complecteze cu anumite mijloace de bază necesare, dotația întreprinderii respective.

ION ȘINCA
corespondentul „Scînteii tineretului" pentru regiunea Bacău

Decorarea Ansamblului C.C.S. cu Ordinul Muncii clasa I-a

Recent, Prezidiul Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Romîne a emis un Decret privind conferirea „Ordinului Muncii" clasa I-a Ansamblului de cîntece și dansuri al Consiliului Central al Sindicatelor, pentru merite deosebite în activitatea artistică și cu prilejul aniversării a 10 ani de la înființarea sa.

Cu același prilej au fost decorați cu „Ordinul Muncii" clasa a III-a 7 tovarăși, iar cu Medalia Muncii 45.

(Agerpres)

DECADA culturii RSFSR

Deschiderea Bazarului cărții

La Librăria „Cartea Rusă" din calea Victoriei nr. 42 a avut loc marți după-amiază deschiderea Bazarului cărții, organizat de Consiliul General A.R.L.U.S. și Ministerul Învățămîntului și Culturii cu prilejul Decadei culturii R.S.F.S.R.

Cuvîntul de deschidere a Bazarului a fost rostit de scriitorul Eugen Jebeleanu, laureat al Premiului de Stat.

„Operele scriitorilor ruși, cărțile sovietice — a spus vorbitorul — ne-au învăța cum să luptăm pentru transformarea visului în faptă. Oglindind mișcările sociale, literatura dăruită de poporul rus omenirii este busolă și armă".

A luat apoi cuvîntul scriitorul V. A. Zakrutkin care a spus printre altele: „Sînt fericit ca în numele delegației oamenilor de cultură sosiți în țara dv. pentru a participa la manifestările din cadrul Decadei culturii R.S.F.S.R. să transmit tuturor un călduros și frățesc salut. Scriitorii sovietici și scriitorii romîni, legați printr-o prietenie puternică, urmăresc un țel comun: acela de a crea opere valoroase în care să se oglindească viața senină care se construiește în țările lor".

Un lot care... NU EXISTĂ

CONSTANȚA (de la corespondentul nostru). — Și totuși, nu e lot al Festivalului la Istria, pentru că utemiștii de aici nu au format echipe care să adune porumbul necesar însămînțării, nu au fost mobilizați în nici o zi de lucru sau de sărbătoare, cu atelajele, să are și să însămînteze cele 5 hectare primite din rezerva de stat pentru lotul Festivalului. Mulți, foarte mulți utemiști din Istria nici nu știu unde se află acest lot. Cu toate acestea, pe baza unei ample și savante teorii, inginerul Septimiu Tilicea, secretarul organizației U.T.M. din gospodăria colectivă și responsabilul lotului, îți demonstrează că la Istria există totuși lot al Festivalului și încă cu 1,2 ha. irigate. Iată pe scurt „teoria" lui, așa cum am ascultat-o de la el:

„La noi, tovarășe, nu merge; ori ce-ai face nu merge. Am încercat în tot felul, dar nu poți mobiliza tinerii la astfel de acțiuni. Ce era să facem? Am pus problema în fața conducerii gospodăriei cu care am ajuns la următoarea înțelegere: Gospodăria cu oamenii ei ne ară, ne seamănă și ne ingrijește 1, 2 ha. porumb irigat și 3,8 ha. porumb hibrid. Zilele-muncă consumate cu această treabă vor fi scăzute în mod proporțional colectiviștilor utemiști. Problema am pus-o apoi în adunarea generală și utemiștii au aprobat-o". (Puteau oare să nu aprobe? Doar a pus-o inginerul, secretarul organizației U.T.M.).

Ne luăm și noi permisiunea de a pune nu o problemă ci cîteva întrebări:

—Dacă inginerul Septimiu Tilicea, așa cum mărturisește, are de gînd să părăsească gospodăria pînă la toamnă, nu va sări oare în aer pînă atunci această jongleerie? Nu crede oare inginerul Tilicea și, totodată Comitetul raional U.T.M.-Babadag, că rezolvarea dată la Istria este o cale rușinoasă și contrară scopurilor pentru care a fost creiat lotul Festivalului? În loc ca această minunată acțiune, care cheamă organizațiile U.T.M., utemiștii și pe toți tinerii la realizarea unei sarcini concrete, să ducă la întărirea vieții de organizație, după metoda aleasă la Istria în mod inevitabil ea va duce la adîncirea lipsurilor organizației U.T.M. de aici. Sîntem convinși că, dacă li s-ar fi explicat cum se cuvine celor 57 de utemiști și celor aproape 100 de tineri care muncesc cu tragere de inimă în gospodărie și pe care nu trebuie să-i ținem departe de sarcinile organizației, ei ar fi înțeles scopul acestei acțiuni și ar fi răspuns așa cum se cuvine.

Comitetul raional U.T.M.-Babadag e dator să rezolve de urgență această chestiune, ca să nu mai treacă în rapoarte un lot al Festivalului care nu există.

Pavilionul romînesc pe MARI OCEANE

În apropiere de piața Eminescu, într-o străduță liniștită, se ridică o clădire care aduce foarte mult cu înfățișarea unei nave. Între hornurile acestei case, plutește un păienjeniș de antene, fire, cabluri și alt divers utilaj radiofonic, care îi dau o aliură specifică, destul de greu de întîlnit în întregul oraș.

Clădirea din strada Povernei este sediul întreprinderii Navrom. Am deschis ușa, am urcat cîteva trepte și iată-mă în avantcamera directorului general al Navrom-ului. Este, aici, în clădirea din strada Povernei, un dute-vino continuu. Telefoanele țîrîie într-una; ofițeri de marină cu însemne aurii la haine poartă, foarte gravi, radiograme proaspăt sosite la stație. Am auzit cum vasul „Ardealul" — în drum de întoarcere dinspre Capul Bunei Speranțe — își anunță itinerariul spre Europa. „Ardealul" transportînd mereu pentru Franța, a mai primit o ofertă pentru tranzit de mărfuri pe care vasul romînesc, care a lăsat de mult în urmă coastele Africii, urma s-o efectueze pentru Italia. Chiar dacă ești o fire mai rece, mai puțin emotivă, simți totuși o căldură bruscă în inimă, cînd auzi ciripitul ușor al semnalelor morse de pe „Ardealul", cum răsună în stația de radio din strada Povernei. Dar iată-mă invitat la director...

— Ce obiective urmărește Navrom-ul? Care este importanța sa în comerțul nostru exterior. În ce voiajuri sînt antrenate vasele noastre maritime și fluviale?

Iată întrebări la care notez acum răspunsul directorului general Anzulato:

Intreprinderea Romînă de Navigație asigură legăturile noastre comerciale, mai ales cu Orientul apropiat, cu țările arabe — Egipt, Siria, Liban. În ultimul timp, navele comerciale romînești asigură legătura cu India și Vietnam. „Ardealul" de exemplu, asigură voiajuri regulate pe acest itinerariu, iar recenta sosire a vaporului „Dimitrov" în Vietnam, a constituit un adevărat eveniment. Vasul „Dimitrov" a fost primul vapor romînesc care a ancorat în această țară îndepărtată. Marinarii romîni au fost extrem de bine primiți în R.D. Vietnam. Ei vor purta mult timp amintirea recepției oferite de președintele Ho-Și-Min în cinstea primilor marinari romîni sosiți în această țară. Desigur n-a lipsit nici tradiționalul meci de fotbal între marinari.

Il întrerup pe directorul Anzulato, cerînd amănunte asupra drumului străbătut de „Dimitrov", care a transportat mașini agricole și produse ale industriei chimice pentru R.D. Vietnam.

Vasul acesta a fost și în China unde a ancorat la Whampoa, în apropierea Cantonului; de aici, nava romînească a încărcat orez.

— Ce-a însemnat pentru vasele romînești de cursă lungă întreruperea temporară a circulației prin Canalul de Suez?

— Vasul „Ardealul", ar fi străbătut prin Canalul de Suez 8.200 mile, în timp ce el a parcurs pe la Capul Bunei Speranțe, 15.300 mile marine. Iată deci 7.000 de mile în plus. Vasului „Dimitrov", care a mers pe ruta Novorosiisk-Calcuta-Haifong, apoi înapoi pe la Capul Bunei Speranțe, i-au trebuit 40 de zile în plus. Iată deci urmările agresiunii imperialiste asupra Egiptului, acțiune ce a produs pagube tuturor întreprinderilor de navigație care folosesc Canalul de Suez.

— Ce ne-ați putea spune despre flota noastră fluvială?

— Flota fluvială de pe Dunăre contribuie în bună parte la îndeplinirea convențiilor economice ale Romîniei cu R.P. Ungară, R. Cehoslovacă, Austria, R.F. Germană și R.P.F. Iugoslavia. În prezent a început să se dezvolte un important tranzit pe Dunăre între țările din Europa Centrală.

Directorul Navrom-ului face o pauză apoi continuă:

— Pe Dunăre avem mulți marinari, multe vase. Este aici un material bogat pentru gazetari; îi așteptăm însă cam de mult pe acești tovarăși...

Mulțumesc tovarășului Anzulato pentru această invitație indirectă și-l asigur că voi uza în curînd de ea.

Discuția noastră se referă apoi la vasele romînești aflate pe șantiere în străinătate. Despre „Transilvania" pot să vă relatez că va ieși în iunie din șantierele iugoslave unde se află în reparație. În luna aceasta, echipajul vaporului va pleca să-l preia. În urma acestei reparații, „Transilvania" va putea deservi în condiții optime călătorii. Vaporul a fost mobilat din nou, are motoare aproape noi și poate atinge viteza de 21-22 noduri care echivalează cu 39-40 kilometri pe oră. Tot din Iugoslavia vor sosi două vase mari de 10.000 de tone. Șantierele navale din Turnu-Severin lucrează pentru Navrom două vase, fiecare cu un amplasament de 1.100 tone. Aceste nave vor ieși din docuri anul viitor. Alte două vapoare vor fi construite în 1959 tot la Turnu-Severin.

Întrerupem aici reportajul nostru despre navele comerciale romînești. Poate cîndva, după o călătorie de proporțiile celei întreprinse recent de „Ardealul" sau de „Dimitrov", însemnările autorului vor fi mai bogate.

M. ZONIS

Conducători ai partidului și membri ai guvernului, în vizită la Expoziția industrială a R. Cehoslovace

În cursul zilei de marți tovarășii Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., Chivu Stoica, președintele Consiliului de Miniștri, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Iosif Chișinevschi, Miron Constantinescu, Alexandru Drăghici, Alexandru Moghioroș, Constantin Pîrvulescu, membri ai Biroului Politic al Comitetului Central al P.M.R., Leontin Sălăjan, Ștefan Voitec, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R., Marcel Popescu, ministrul Comerțului, au vizitat Expoziția industrială a R. Cehoslovace.

Milos Vojta, însărcinat cu afaceri ad-interim al R. Cehoslovace, Miroslav Horak, consilier comercial al Ambasadei R. Cehoslovace la București și Fr. Cihak, directorul Expoziției industriale a R. Cehoslovace, au întîmpinat pe oaspeți și, conducîndu-i în expoziție, le-au dat explicații cu privire la obiectele prezentate și cu privire la dezvoltarea economiei naționale a R. Cehoslovace.

Conducătorii partidului și guvernului au apreciat cu căldură produsele prezentate în expoziție și au felicitat pe organizatorii ei, adresînd urări de succes Republicii Cehoslovace în continua înflorire a economiei ei naționale.

(Agerpres)

PALATUL PITICILOR

Nu-i vorba de-un basm, ci de o realitate vie, oricînd gata să-și ateste prezența prin gălăgia locatarilor — o droaie de copii între 3-7 ani, veseli și sănătoși... Palatul e clădirea Grădiniței de copii „Olga Bancic", din orașul Victoria, iar piticii — copiii muncitorilor de la Combinatul Chimic.

Poza alăturată (nr. 1) e o copie fidelă a exteriorului grădiniței. Deocamdată însă, cu toată mărimea lui, palatul e mai mic ca vîrstă de 30—70 ori decît oricare dintre copiii de aci; vîrsta lui se numără abia în... săptămîni!

Zilnic, pe poarta grădiniței intră 80 — 90 de copii. Aci, o dată sosiți, micii locatari trebuie mai întîi să se spele singuri pe mîini, pe față... mă rog, să se obișnuiască să se îngrijească și singuri de igiena lor. (foto nr. 2). După această îndeletnicire igienică, copiii sînt învățați să meargă fiecare la dulăpiorul lui de la vestiar. Papucii, costumașele care-i așteaptă aci (băieții — șorțuri albe, fetițele — rochițe bleu) sînt o adevărată bucurie pentru copii.

După aceasta, urmează lucrul cel mai plăcut: gustarea de dimineață; o cană mare de cacao cu lapte și pîine cu unt, cu miere... mă rog, după dorință!

Dar clipele cele mai amuzante și plăcute pentru cei mici vin abia atunci cînd pășesc în sala de jocuri. Aci, într-o sală mare și luminoasă, cu pereți de sticlă, jocuri minunate ocupă copiilor o bună parte a dimineții...

Să nu credeți însă, că la grădiniță micuții n-au și preocupări serioase! Iată-i (foto nr. 3) în timpul unei ore de... clasă! Da, de clasă! Bineînțeles, o oră de proporții reduse, dar totuși — o oră. Aparatul nostru a surprins tocmai momentul în care Florin Antonescu, băiatul unui laborant chimist, desenează la tablă, fără pic de teamă, căsuța de tort a... Babei Cloanța. De l-ar vedea cotoroanța...

După masa de prînz (la care le sînt servite 3-4 feluri de mîncare, pe care ei le înfulecă cu deosebită poftă, după orele de joc) copiii merg la culcare. Cele patru dormitoare sînt minunat mobilate. Pe paturile de fier, cu lenjeria albă ca spuma laptelui, sau pe draperiile de la ferestre, sînt desenate diferite scene de basm, animale mici — prietene ale copiilor..

Somn, masă bună, joc, aer, lumină și căldură părintească, iată ce primesc copiii muncitorilor chimiști la grădinița „Olga Bancic". Iar seara, după ce mama întoarsă de la muncă a reușit să-și aranjeze casa, s-o curețe, să gătească mîncare în liniște, nestingherită, vine la grădiniță să-și ia copilul. Și vine cu inima deschisă, convinsă că peste zi copilul ei a căpătat o educație aleasă, o îngrijire bună, o supraveghere medicală continuă și atentă. Iar copiii, copiii se despart seara de palatul lor, de educatoare și de mătușa bucătăreasă, tot cu atîta greutate și părere de rău cum se despart dimineața, de mămică. Grădinița a intrat în viața lor de fiecare zi, le-a devenit o a doua casă și familie.

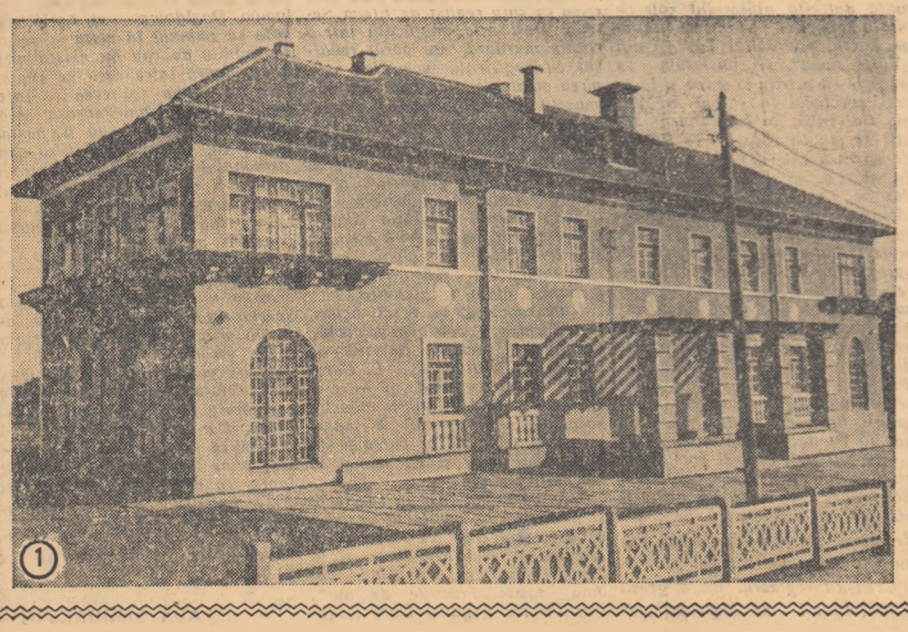

Foto-reportaj
ȘT. ZAIDES
GR. PREPELIȚA

Educarea economică a tinerilor muncitori

Înarmarea cadrelor de conducere și a muncitorilor întreprinderilor socialiste cu cunoștințe economice temeinice constituie o problemă de mare importanță deoarece ea ajută acestora să înțeleagă bine măsurile economice prevăzute de partid și guvern pentru dezvoltarea economiei naționale și ridicarea continuă a bunăstării poporului muncitor și să participe activ la înfăptuirea lor.

MAI MULTE CUNOȘTINȚE ECONOMICE — MUNCĂ MAI RODNICĂ ÎN PRODUCȚIE

În etapa actuală de construire a socialismului latura economică a învățăturii marxist-leninistă are o deosebită însemnătate. Succesul în lupta pentru obținerea unei producții sporite, mai bună și cît mai ieftină depinde de gradul de însușire a cunoștințelor economice, de stăpînirea de către cadrele de muncitori, tehnicieni și ingineri într-o măsură din ce în ce mai mare atît a tehnicii producției, cît și a economiei producției. Lupta pentru realizarea volumului producției industriale planificate se cere strîns împletită cu aceea pentru obținerea unui preț de cost cît mai scăzut, pentru obținerea activității rentabile.

Atît Congresul al II-lea al partidului cît și plenara C.C. al P.M.R. din decembrie 1956 au subliniat necesitatea studierii și însușirii temeinice a cunoștințelor de economie concretă, știut fiind că fără aceasta nu numai că nu se mai poate conduce în industrie, dar nici nu se mai pot obține cele mai bune rezultate economice în munca de zi cu zi a muncitorilor.

În întreprinderi au luat ființă, în cadrul învățămîntului de partid numeroase cercuri de economie concretă. Experiența practică a activității acestor cercuri arată că atunci cînd tematica lor este bine aleasă, potrivit cu specificul locului de muncă, cînd expunerile și referatele se fac pe baza împletirii tezelor teoretice cu problemele economice concrete, practice ale întreprinderii și locului de muncă al cursanților, seminariile sînt interesante, discuțiile se duc pentru rezolvarea cea mai eficace a problemelor economice principale, ale locului de muncă iar în urma discuțiilor se fac propuneri prețioase pentru descoperirea și folosirea rezervelor interne ale producției.

Rezultatele ar fi din toate punctele de vedere bune dacă numărul cercurilor și competența propagandiștilor ar face posibilă cuprinderea unui număr cît mai mare de tineri muncitori în această formă a învățămîntului de partid.

Din analiza practicii organizării conducerii și funcționării acestor cercuri în cîteva mari întreprinderi metalurgice din Capitală, rezultă, însă, că în marea lor majoritate cercurile de economie concretă au cuprins în acest an numai cadrele de conducere tehnică administrativă ale secțiilor, pe unii secretari ai organizațiilor de partid și organizatori de grupă sindicală și unii muncitori vîrstnici, fruntași în producție.

Cadrele de conducere U.T.M. din secțiile întreprinderilor, ca și masa tineretului, nu au fost însă cuprinși pînă acum în această formă de studiere a economiei concrete, și în general tinerii nu sînt îndrumați de către organizațiile U.T.M. să studieze organizat problemele economice ale întreprinderilor. Or, este știut că tineretul ocupă un loc destul de important în producția fiecărei întreprinderi. Majoritatea tinerilor nu au experiența necesară în producție; și dacă unii tineri nu dau rezultate bune în producție acest lucru se datorește într-o măsură și faptului că ei nu au de loc cunoștințe economice, nu sînt învățați să prețuiască din punct de vedere economic timpul de lucru și bunurile materiale ale întreprinderii. Rezultatele nemulțumitoare ale multora dintre tineri în îndeplinirea normelor, în obținerea unei producții de calitate și cu un preț de cost redus, în creșterea cîștigurilor lor sînt datorate nu numai calificării insuficiente, ci și necunoașterii și neînțelegerii conținutului problemelor economice ale folosirii fondului de timp de muncă, ale folosirii capacităților de producție, ale folosirii cu chibzuință a materiei prime etc.

Cadrele de conducere ale UTM din secții și ateliere, necunoscînd bine ele însele problemele economice concrete ale muncii secției respective, nu pot îndruma destul de bine tineretul să muncească în mod cît mai economic, nu pot face ca organizația U.T.M. să-și aducă un aport suficient la rezolvarea problemelor tehnico-economice ale producției la locul respectiv de muncă.

E un lucru negativ necunoașterea de către tinerii muncitori, și cu atît mai mult de către cadrele de organizație a unor noțiuni economice de bază, cum ar fi bunăoară factorii sporirii productivității muncii, căile de reducere a prețului de cost, pîrghiile întăririi regimului de economii la fiecare loc de muncă etc.

Inițiativa prețioasă a colectivului uzinelor „I. C. Frimu"-Sinaia de pildă — „Fiecare produs cu un preț de cost mai redus" — inițiativă îmbrățișată în aproape toate întreprinderile noastre, poate da rezultatele dorite numai atunci cînd muncitorii cunosc temeinic ce este prețul de cost și care sînt căile concrete în uzină pentru reducerea lui. Din păcate, însă, sînt foarte dese cazurile cînd tehnicienii și ingi-

M. RESIGA

CONTINUARE în PAG. II

Şcoala noastră împlineşte 400 de ani

Şcoala medie „Bolyai Farkas" din Tg. Mureş îşi sărbătoreşte anul acesta a 400-a aniversare. Ea este însă nu numai sărbătoarea şcolii noastre. Nu-i o simplă coincidenţă că tocmai anul acesta şi tocmai şcolii „Bolyai", cu un trecut de 400 de ani, i-a acordat guvernul un mare ajutor, prin alocarea sumei de 5 milioane lei pentru renovări şi modernizare. Acest gest a dat naştere unui avînt neobişnuit în rîndul tineretului şi corpului profesoral. Moştenirea progresistă de patru secole a şcolii „Bolyai" a trezit şi trezeşte sentimentul de mîndrie în fiecare elev al şcolii noastre, mîndria de continuatori, în vremile noi, a acestei vechi tradiţii.

Şcoala a fost întemeiată în 1557. Primul director al şcolii a fost Laskoi Csókas Péter, eminent luptător împotriva învăţămîntului scolastic. În 1602 generalul imperial Basta a dat foc şcolii. Ulterior a fost reconstruită, pe locul în care se găseşte şi astăzi. Sîntem mîndri că avem astfel de înaintaşi ca Köteles Samuel ca marele savant Bolyai Farkas care a fost timp de aproape 50 de ani profesor la această şcoală.

Tineretul şcolii, ca şi corpul profesoral au fost adepţi înfocaţi ai revoluţiei din 1848. Pe atunci sălile de cursuri se transformaseră în săli de întrunire. După înfrîngerea revoluţiei, în 1850, şcoala s-a deschis cu săli aproape goale. În anii următori înfrîngerii revoluţiei, oraşul Tg. Mureş şi colegiul au devenit focare de rezistenţă împotriva imperiului habsburgic. Fiind în legătură strînsă cu colonelul Iozsef Makk, omul de încredere al lui Kossuth, János Török, fost profesor de istorie, a organizat o conspiraţie care a fost însă descoperită, conspiratorii fiind executaţi la 10 martie 1854.

După eliberarea Romîniei s-au deschis noi orizonturi. Acum, cînd sărbătorim a 400-a aniversare a şcolii noastre, ne amintim de marii noştri înaintaşi şi ne străduim în toată munca şi comportarea noastră să creştem oameni adevăraţi, să fim continuatorii lor demni.

Organizaţia noastră UTM participă cu însufleţire la pregătirea festivităţilor şi acţiunilor ce au loc cu prilejul acestei aniversări, ca şi la lucrările de construcţie şi amenajare a şcolii. Utemiştii şi toţi elevii şcolii noastre lucrează voluntar, în orele libere, la lucrările de amenajare, ajutînd constructorilor.

În cercurile ştiinţifice, elevii studiază şi pregătesc lucrări despre istoria şcolii şi despre viaţa şi activitatea unor eminenţi profesori ca Samuel Köteles, Bolyai Farkaş, Török János. La o şedinţă a comitetului UTM s-a discutat amănunţit despre sarcinile utemiştilor în legătură cu a 400-a aniversare a întemeierii şcolii. Cu acest prilej am adoptat un plan special — inspirat din programul aniversării, întocmit de conducerea şcolii.

Aş vrea să amintesc cîteva din acţiunile noastre.

Utemistul Novák Vencel pregăteşte o comunicare despre istoricul şcolii pe care o va prezenta în adunarea generală deschisă a organizaţiei. Cercul de istorie pregăteşte o lucrare despre viaţa şi activitatea revoluţionară a lui Török János. Lucrări asemănătoare pregătesc şi celelalte cercuri care, apoi, vor fi prezentate la sesiunea cercurilor ştiinţifice din şcoală. Vom stabili legături, prin corespondenţă şi cu alte şcoli din ţară, printre altele cu o veche şcoală din Iaşi. Ansamblul nostru artistic pregăteşte, în cinstea aniversării, un concert festiv. Totodată vom iniţia o mare competiţie sportivă închinată acestei sărbători.

Împreună cu direcţiunea şcolii, vom pregăti un panou de onoare pentru cinstirea celor mai sîrguincioşi elevi din acest an de învăţămînt, precum şi o gazetă de perete festivă intitulată „A patru suta generaţie"

Acţiunile noastre nu vor avea un caracter izolat. Intenţionăm să atragem la festivităţile noastre şi pe utemiştii din celelalte şcoli din Tg. Mureş, pentru ca să ne cunoaştem mai bine, să ne împrietenim şi să le facem şi lor cunoscută istoria şcolii noastre.

La pregătirile noastre iau parte activă şi copii din clasele inferioare, mai ales pionierii. Delegaţii de pionieri vor vizita pe foştii elevi ai şcolii — astăzi cunoscuţi profesori, scriitori, compozitori...

Desigur, programul aniversării este cu mult mai bogat. Conducerea şcolii pregăteşte o vastă monografie (Carte jubiliară) în 5000 de exemplare, la alcătuirea căreia vor lucra foştii absolvenţi ai şcolii. Apoi vor avea loc întruniri ale veteranilor, seri literare, concerte etc. la care îşi vor da concursul muzicieni ca Zinger György, Csiki László, scriitori ca Hajdu Zoltán, Székely János, Hajdu Győző şi mulţi alţii, foşti elevi ai şcolii.

Festivităţile, începute în luna martie, vor continua în tot cursul anului, şi în timpul vacanţei. Ele vor avea un mare rol educativ.

Însufleţirea a cuprins întreaga noastră organizaţie. Utemiştii muncesc, învaţă, pentru a sărbători cum se cuvine a 400-a aniversare a şcolii noastre.

KADAR LAJOS
secretar al comitetului U.T.M. de la Şcoala „Bolyai Farkaş" din Tg. Mureş

In slujba vieţii

Incă din toamna trecută, la Spitalul de oncologie din Oraşul Stalin se fac experimentări pentru folosirea izotopilor radioactivi de fosfor şi aur la vindecarea diferitelor tumori canceroase.

Din 20 bolnavi socotiţi pînă acum nevindecabili, 14 au părăsit spitalul cu sănătatea restabilită.

Printre cei care s-au vindecat prin această mare descoperire a ştiinţei moderne sînt şi ţăranii muncitori Ana Taflan şi Gheorghe Nistor din raionul Făgăraş.

FLORICA DRAGAN
activistă

Impărţirea premiilor la concursul şcolar de istorie şi literatură romînă

Marţi dimineaţă a avut loc la Şcoala medie „Gh. Lazăr" din Capitală festivitatea de închidere şi împărţirea premiilor concursului de istorie şi literatură romînă pe ţară organizat de Societatea de ştiinţe istorice şi filologice din R.P.R., la care au participat elevii din cursul mediu.

Cu această ocazie s-au acordat 23 premii şi menţiuni pentru cele mai bune lucrări în urma trierii din faza republicană.

Acad. prof. Al Graur, vicepreşedinte al Societăţii de ştiinţe istorice şi filologice, Eugen Blideanu din partea Ministerului Învăţămîntului şi Culturii, Nina Telescu, din partea C.C. al U.T.M. au felicitat pe cei premiaţi.

Din partea elevilor premiaţi au adus mulţumiri cadrelor didactice Mihail Botez de la Şcoala medie nr. 1 Bucureşti şi Valeriu Andreescu, de la Şcoala medie nr. 2 Cîmpulung Muscel.

(Agerpres)

Pentru pionieri şi şcolari

Incepînd de joi 23 mai a.c., gazeta „Scînteia pionierului", va apare săptămînal în 8 pagini şi două culori, conţinînd rubrici noi şi interesante.

Aproape 2 milioane pomi fructiferi plantaţi

Lucrările de plantări la pomi fructiferi au fost încheiate cu succes în întreaga ţară. Gospodăriile agricole colective, întovărăşirile agricole şi ţăranii muncitori cu gospodărie individuală au plantat în primăvara aceasta peste 1.832.000 pomi fructiferi din care gospodăriile agricole colective au plantat în masiv circa 255.000 pomi.

Cele mai multe plantări au fost făcute în regiunile Piteşti, Ploeşti, Timişoara, Oradea, Hunedoara şi Craiova.

În întreaga ţară plantările de primăvară au fost făcute potrivit raionării soiurilor şi cele mai multe pe terenuri improprii pentru alte culturi.

(Agerpres).

Cinematografe

Patria, Bucureşti, Grădina Progresul, T. Vladimirescu, G. Coşbuc: DRAGOSTE DE MAMĂ; Republica: DECADA CULTURII R.S.F.S.R. DE LA 24 MAI, CRONICA AMANŢILOR SARACI; Magheru, Înfrăţirea între popoare, Central, Donca Simo, Olga Bancic: ORA H, MUNTELE RETEZAT; V. Alecsandri, Al. Popov: OAMENI FARA IMPORTANŢA; I. C. Frimu: CRONICA AMANŢILOR SARACI; Elena Pavel, Alex. Sahia, Libertăţii: FIICA MEA TRAIEŞTE LA VIENA; Lumina, Popular: DISPARUT FARA URMĂ; Victoria: CHITARELE DRAGOSTEI; Doina, Ilie Pintilie, Volga: CITADELA SFARIMATA; Maxim Gorki: DECADA CULTURII R.S.F.S.R.; Timpuri Noi: DE LA VOLNOV LA ANGORA, SOLDATUL [illegible], ARTA DE A PICTA, O AVENTURA LA MUZEU, SPORTUL ROMINESC; Tineretului: SINHA MOCA; Gh. Doja, 23 August, Alianţa: DON JUAN; Griviţa: BALADA SIBERIEI; Vasile Roaită, Mioriţa: PREA TIRZIU; Cultural: CU FAŢA SPRE PUBLIC; Unirea: CORABIA VISELOR; Constantin David: RIPA DRACULUI; Flacăra: JAN ZIZKA; T. Vladimirescu: COASTA LUI ADAM; Arta, Moşilor: ULTIMA INTÎLNIRE; Munca: ÎN TOIUL LUPTEI; M. Eminescu: AL 41-LEA; 1 Mai: INIMA CÎNTĂ; N. Bălcescu: VAGABONDUL (ambele serii); Aurel Vlaicu: FEROVIARUL.

Timpul probabil

PENTRU REGIUNEA BUCUREŞTI: Vremea rămîne neschimbată cu cerul variabil, mai mult noros ziua, cînd devine favorabil averselor trecătoare de ploaie. Vînt cu uşoare intensificări din sectorul sud-vest. Temperatura staţionară, noaptea va oscila între 10—12 grade, iar ziua va urca între 22—25 grade

PENTRU URMATOARELE TREI ZILE IN ŢARA. Vreme răcoroasă cu cer schimbător mai mult noros ziua, cînd vor cădea averse de ploaie însoţite de descărcări electrice în cea mai mare parte a ţării. Vînt potrivit din sectorul nordic. Temperatura în scădere uşoară mai întîi iar apoi staţionară, minimele vor oscila între 4—12 grade, iar maximele între 14—24 grade. Local în munţi, averse de lapoviţă.

DECADA culturii R.S.F.S.R.

GALĂ DE FILME

Scenă din filmul „Vocaţie"

Vocaţie

Anii teribili ai războiului. O explozie asurzitoare. Intr-o casă părăsită, Maria Pavlovna — directoarea unei case de copii, găseşte lîngă cadavrul unei femei, un copil plîngînd îngrozit. Băieţaşul Alioşa Sneghirev devine unul din fiii îngrijiţi cu dragoste la casa de copii. In colectivul care-i ţine loc de tată şi mamă.

Anii de pace. Alioşa a crescut, e drăgălaş, vesel şi zburdalnic, fericit între colegii săi, sub supravegherea Mariei Pavlovna pe care o iubeşte nespus. Din cînd în cînd are clipe de nelinişte, pe faţă are un fior straniu, dovedeşte o sensibilitate deosebită. Alioşa cîntă cu pasiune noaptea la pian cu riscul de a fi certat că nu se culcă la timp, compune muzică pe temele basmelor îndrăgite de copii. Intr-o bună zi, directorul Dobrinin îl cunoaşte, e impresionat de talentul lui muzical şi îl aduce la Moscova pentru a studia la conservator. In casa lui Dobrinin unde este găzduit, Alioşa se împrieteneşte cu fiul acestuia — Boris. Prietenia ameninţa la un moment dat să se rupă. Boris e invidios pe succesele lui Alioşa şi-l jigneşte dureros. Dar însuşi Ivan Vladislavovici — severul profesor de la conservator — îi ia apărarea lui Alioşa şi luîndu-l sub oblăduirea lui îl ajută să se perfecţioneze.

Serbarea de sfîrşit de an. Alioşa cîntă la pian, ca solist într-un concert acompaniat de o orchestră de oameni maturi, dirijată de Dobrinin. Intr-o lojă, profund emoţionată, Maria Pavlovna îi urmăreşte cu dragoste succesul.

...Anii teribili ai războiului... Intr-o casă părăsită, Maria Pavlovna găseşte lîngă cadavrul unei femei, un copil plîngînd îngrozit. Prin Maria Pavlovna, societatea sovietică a salvat un copil de la pieire, a salvat omenirea de pierderea unui minunat talent.

Aventurile lui Artiomka

Artiomka e un mic orfan, dar are o viaţă plină de aventuri interesante. Cineaştii sovietici ni le povestesc transpunînd pe ecran o frumoasă nuvelă a iubitului scriitor pentru copii — I. Vasilenko.

Artiomka a învăţat meseria de cizmar şi repară toată ziua cizmele şi ghetele hamalilor dintr-un port al vechii Rusii. Dar el e încă un copil şi de aceea este irezistibil atras de circ. Acolo se împrieteneşte cu negrul Peps, faimosul luptător. Degeaba este însă Peps atît de puternic, patronul îl plăteşte ca să fie învins de „frumosul prinţ alb". Artiomka nu se dă bătut cu una, cu două. El îl antrenează împreună cu Peps pe herculeanul hamal Vasilii Gorelov şi, într-o bună zi, acesta îl înfrînge pe înfumuratul „prinţ alb", primind un premiu însemnat.

Filmul prilejuieşte înfăţişarea unei interesante fresce a vieţii poporului din sudul Rusiei în vremea ţarismului, a pitorescului tîrgurilor şi bîlciurilor, a vieţii actorilor de circ. In acelaşi timp, pătrunde cu fineţe în psihologia copiilor, creionînd cîteva tipuri deosebit de bine realizate, arătînd maturizarea lor vremelnică în condiţiile grele din acele timpuri.

Un film care va fi apreciat deosebit de copii pentru ideile sale generoase, pentru peripeţiile sale pasionante.

Scenă din filmul „Aventurile lui Artiomka"

Teatrul lui Maiakovski

Recenzie

Decada culturii R.S.F.S.R. a adus în librării prima tălmăcire romînească integrală a „Teatrului" lui Maiakovski. Interesul cititorilor faţă de acest aspect mai puţin cunoscut la noi al creaţiei marelui poet a făcut ca încă în primele zile după apariţie, tirajul primei ediţii să fie aproape epuizat.

În legătură cu noutatea procedeelor maiakovskiene în dramaturgie, se cade a preveni interpretările eronate ale acelora care ar identifica eventual rechizitoriul maiakovskian împotriva „vieţii trăite" pe scenă cu o profesiune de credinţă anti-realistă. Maiakovski a fost profund ancorat în lupta pentru desăvîrşirea metodei realist-socialiste a teatrului sovietic. În 1929 el începuse să colaboreze cu Teatrul de Artă din Moscova în vederea unei noi comedii, „Miliardarii", pe care moartea l-a împiedicat s-o termine. În privinţa principiilor artei actoriceşti şi regizorale, opiniile lui Maiakovski s-au întîlnit nu o dată cu principiile stanislavskiene; simplitatea şi adevărul expresiei bazate pe „cea mai intensă trăire interioară" erau punctele cardinale ale crezului scenic al lui Maiakovski. De aceea, în dramaturgia lui, folosirea măiastră a hiperbolei satirice, a grotescului, a bufonadei rămîn o strălucită dovadă a diversităţii formelor de expresie pe care le poate lua arta realismului socialist.

Confruntarea contradicţiilor din actualitatea imediată a construcţiei socialiste cu principiile comunismului, confruntare care constituie patosul poeziei satirice a lui Maiakovski, dobîndeşte în piesele sale dramatismul ciocnirii nemijlocite dintre ceea ce continuă să fie vechi în prezent şi ceea ce va fi cu adevărat nou în viitorul comunist. — Bine, veţi spune, dar lupta dintre vechi şi nou constituie, simplificînd lucrurile, pivotul conflictului în oricare din operele dramaturgiei sovietice. Acest lucru e pe deplin adevărat, dar ceea ce face poezia specifică a teatrului lui Maiakovski, este că el aduce viitorul, oamenii viitorului, felul de viaţă al viitorului comunist în zilele noastre, folosind această splendidă hiperbolă care poate fi regăsită într-un fel sau într-altul în toate piesele sale, pentru a demasca şi mai puternic, în tot ce au ele mai învechit, mai monstruos şi mai caduc, obiectivele sale satirice. Necruţătoare, corosivă, satira lui Maiakovski este profund optimistă tocmai prin pasionata sa încredere în viitor.

„Misterul-buff" înfăţişează călătoria fantastică a reprezentanţilor omenirii muncitoare prin „rai" şi prin „iad" şi în cele din urmă sosirea lor pe „pămîntul făgăduinţii" care se dovedeşte a fi acelaşi pămînt pe care a trăit şi muncit mai înainte fiecare din ei, dar curăţat acum de murdărie şi de exploatatori, transformat prin munca creatoare a omului liber.

Eroul piesei „Ploşniţa", Prisîpkin („zis şi Pierre Skripkin, fost muncitor, fost membru de partid, în prezent mire"), care după spusele unui amic al său uneşte „munca anonimă, dar atît de măreaţă, cu capitalul doborît dar atît de seducător", stă congelat timp de cinci decenii într-un bloc de gheaţă. Readus la viaţă spre sfîrşitul secolului nostru, puşlamaua va fi expusă într-o grădină zoologică a viitorului unde va fi privită şi examinată ca o curiozitate ştiinţifică, ca o aberaţie a naturii omeneşti. „După indiciile exterioare — spune Directorul grădinii zoologice — după îngroşări dermice, veştminte şi alte amănunte, venerabilul profesor a raportat în mod eronat mamiferul dezgheţat la „homo sapiens" şi la specia lui superioară — clasa muncitoare... M-am convins însă că avem de a face cu un groaznic simulant cu înfăţişarea omenească şi că este vorba de cel mai uimitor parazit." (În legătură cu „Ploşniţa" trebuie citată în mod deosebit traducerea conf. univ. Tamara Gane care, redînd savoarea originalului şi făcînd accesibile cele mai fine nuanţe ale satirei maiakovskiene, a reuşit totodată să dea textului romînesc scînteierea replicilor scrise anume pentru scenă).

În „Baia" (care-i „spală pe birocraţi" — spunea Maiakovski despre piesă), inventatorul Ciudakov creează o „maşină a vremii" cu ajutorul căreia aduce în prezent o delegată a anului 2030 — Femeia fosforescentă. Aceasta are împuternicirea de a-i alege pe cei mai buni reprezentanţi ai prezentului „pentru a-i promova în viitorul comunist". Cînd în ultimul act, toţi birocraţii, fricoşii, linguşii care-i puseseră piedici lui Ciudakov, se îmbulzesc să intre în „maşina vremii" — în fruntea lor stă cancelaristul Pobedonosikov care, pregătindu-se de plecare şi-a încasat diurna pe... 100 de ani — roata vremii îi aruncă şi-i împrăştie cît colo!

„Tovarăşi — anunţă Femeia fosforescentă, la primul semnal vom ţîşni înainte, spintecînd timpul îmbătrînit. Viitorul va primi cu drag pe toţi cei care vor avea măcar o trăsătură înrudită cu colectivul comunei, adică bucuria de a munci, setea de a se jertfi, avîntul neistovit de a inventa, dorinţa de a reda umanităţii nobila ei mîndrie... Timpul, în zbor va mătura vechiturile şi va spulbera balastul celor pe care îndoiala i-a făcut reci şi inutili."

În felul acesta, scena finală a „Băii" pare că exprimă semnificaţia supremă a hiperbolei la care geniul poetului a invitat viitorul.

Cititorul pieselor lui Maiakovski îşi pune o întrebare legitimă: pe cînd vom vedea în sfîrşit şi întruchiparea lor scenică?

AL. RAPIŢEANU

(Urmare din pag. 1-a)

Educarea economică a tinerilor muncitori

nerii nu acordă suficientă atenţie însuşirii şi răspîndirii cunoştinţelor economice, iar muncitorii vîrstnici şi tineri nu ştiu şi nu sînt îndrumaţi să studieze economia întreprinderii lor.

LA DOUĂ MARI INTREPRINDERI DIN CAPITALĂ

Să vedem, bună oară, cum stau lucrurile la uzinele „Mao Ţze-dun" din Capitală. Aici comitetul U.T.M., pînă acum, nici nu s-a gîndit măcar la problema propagării cunoştinţelor economice în rîndurile tinerilor muncitori din uzină. Şi aceasta lipsă se resimte. Am încercat să leg o mică discuţie cu tinerii Cincă Marin şi Crîngan Mihai, membri ai biroului U.T.M. din secţia sculărie a uzinelor, despre unele laturi economice ale muncii lor, despre felul cum biroul organizaţiei U.T.M. îndrumă tinerii să studieze problemele economice, cum îi mobilizează la acţiunea de descoperire a rezervelor reducerii preţului de cost etc. Am putut constata lipsa celor mai elementare cunoştinţe de economie industrială. Din moment ce comitetul U.T.M. de uzină nu se îngrijeşte să ajute cadrelor de organizaţie să-şi însuşească minimul de cunoştinţe economice necesare, este lesne de înţeles de ce birourile organizaţiilor U. T. M. de la „Mao Ţze-dun" nu reuşesc să pună în centrul activităţii lor problemele multiple ale producţiei, de ce nu se preocupă de latura economică a producţiei.

Aşteptînd „instrucţiuni de la raion" comitetul U.T.M. de la „Mao Ţze-dun" nu a manifestat nicio iniţiativă, lăsînd nefolosite posibilităţi reale cum ar fi organiza[illegible] unui ciclu de [illegible] economice spe[illegible] din sec[illegible] tinerii din [illegible] legătură cu acele probleme tehnico-economice care sînt cele mai urgente şi mai importante pentru locul de muncă respectiv etc.

Comitetul U.T.M. din Complexul „Griviţa Roşie" de asemenea nu acordă atenţie însuşirii cunoştinţelor economice de către tinerii muncitori. Cum s-ar putea altfel explica indiferenţa şi pasivitatea membrilor acestui comitet faţă de iniţiativa extrem de preţioasă a comitetului de partid şi a conducerii administrative a complexului care au organizat un ciclu de conferinţe pe teme economice ţinute de cele mai competente cadre de economişti şi tehnicieni din complex în faţa cadrelor de conducere din secţiile şi serviciile complexului? Comitetul U. T. M. putea să mobilizeze birourile organizaţiilor U.T.M. din secţii să participe cu regularitate la aceste conferinţe utile, care contribuie nemijlocit la îmbogăţirea cunoştinţelor economice ale activiştilor U.T.M. dîndu-le astfel posibilitatea de a se orienta mai bine în problemele concrete economice ale gospodăririi uzinei şi de a îndruma tinerii să lupte pentru a realiza fiecare produs cu un preţ de cost mai redus.

POSIBILITĂŢI CE SE CER FOLOSITE

Sînt multe posibilităţi pentru îmbunătăţirea calitativă a muncii de înarmare a tinerilor muncitori cu cunoştinţe economice. Printre acestea, pe plan principal se situează necesitatea ridicării nivelului preseminariilor propagandiştilor de la cursurile serale U.T.M. — mai ales atunci cînd acolo se discută teme cu caracter economic — şi sporirea exigenţei la alegerea propagandiştilor U.T.M. Este necesar ca discuţiile pe teme economice — atît cele din programa formelor de învăţămînt al U.T.M. cît şi cele din afara ei — să fie conduse de oameni competenţi în probleme economice din întreprinderile respective, la care comitetele U.T.M. din întreprinderi să facă mult mai des apel.

Comitetele U.T.M. din întreprinderi ar trebui să acorde o atenţie mult mai mare conferinţelor pe teme economice elaborate în secţiile de agitaţie şi propagandă ale comitetelor regionale, orăşeneşti şi raionale U.T.M. şi trimise de către acestea în întreprinderi. Faţă de textul acestor conferinţe economice generale trebuie manifestată o atitudine creatoare. Ele trebuie să fie adaptate în modul cel mai serios şi cît mai aprofundat condiţiilor locale ale întreprinderii de către oameni pricepuţi, special însărcinaţi de comitetele U.T.M. să facă acest lucru. Simpla citire la colţul roşu etc. a acestor texte în faţa utemiştilor din întreprindere, cum face comitetul U.T.M. la complexul „Griviţa Roşie" evident este departe de a da rezultatele cele mai bune.

Trebuie sprijinită, încurajată şi larg popularizată iniţiativa acelor economişti, ingineri şi tehnicieni, care în sectorul lor de muncă se străduiesc să ajute tinerilor muncitori să înţeleagă conţinutul economic al măsurilor economice prevăzute de partid şi guvern. Mă gîndesc, de pildă, la tînărul inginer Rogoz Teodor de la secţia strungărie a complexului „Griviţa Roşie", care în cadrul unor convorbiri organizate cu tinerii din secţia sa le explică acestora căile sporirii productivităţii muncii şi ale reducerii preţului de cost al pieselor fabricate de ei, în ce constă îmbunătăţirea sistemului de salarizare în curs de experimentare etc. Este de dorit ca în fiecare secţie să fie organizate asemenea discuţii economice menite să stimuleze preocuparea tinerilor muncitori pentru latura economică a activităţii secţiei.

Este de dorit ca comitetele U.T.M. să se îngrijească continuu de pregătirea şi participarea regulată la discuţii a acelor puţini utemişti care fac parte din cercurile de economie concretă existente în întreprindere. De asemenea nu trebuie pierdută din vedere, acolo unde este cazul, activitatea propagandiştilor utemişti care conduc cercuri de economie concretă sau care seminarizează temele de economie de ramură la cursurile serale ale U.T.M. şi la cercurile „Să ne cunoaştem patria". Cu atît mai mult trebuie sprijinită munca acelor utemişti care alcătuiesc conferinţe economice axate nemijlocit pe activitatea secţiilor şi a uzinei în întregimea sa. Materialul acestor conferinţe, lecţii etc. trebuie să îmbine armonios teoria cu practica. Pentru aceasta, propagandiştilor trebuie să li se pună la dispoziţie cifrele şi datele din activitatea uzinei cu ajutorul cărora să-şi argumenteze convingător tezele. Sînt dese cazurile cînd propagandiştilor din întreprinderi, care întocmesc lecţii pe teme economice, nu li se pun la dispoziţie datele necesare din activitatea propriei lor uzine. Aceasta, împreună cu lipsa de cunoaştere profundă a teoriei economice şi a economiei uzinei chiar de către propagandistul respectiv face ca lecţiile elaborate să abunde în generalităţi, să nu trezească interesul celor care le ascultă. Exemple de astfel de lecţii puţin utile pot servi cele elaborate la uzinele „Mao-Ţze-dun" de inginerul Neacşu. Lecţia „Productivitatea muncii şi căile ridicării ei" în afară de faptul că tratează unilateral, incomplect şi confuz problema enunţată, nu conţine absolut nici un cuvînt sau cifră despre uzina „Mao-Ţze-dun" deşi această lecţie slabă a fost predată în multe cercuri de economie concretă din uzină. Acelaşi lucru se poate spune şi despre lecţia „Planul tehnic industrial şi financiar al întreprinderii" întocmită de acelaşi propagandist. Lecţiile întocmite la un scăzut nivel teoretic şi nelegate de practica uzinei, influenţează nivelul desfăşurării discuţiilor din seminarii.

Nu este bine ca propagandiştii permanenţi ai cercurilor în care se discută teme economice să se mărginească la predarea şi seminarizarea după broşură, ci să indice şi să asigure studierea unei bibliografii cît mai complecte. De asemenea organizaţiile U.T.M. trebuie să se îngrijească ca discuţiile în seminariile pe teme economice să se desfăşoare la un nivel teoretic corespunzător şi să se axeze pe problemele economice concrete ale locului de muncă înspre rezolvarea cărora cei care studiază economia întreprinderii lor să-şi îndrepte eforturile.

Succesele în înarmarea tinerilor muncitori cu cunoştinţe economice temeinice depind în mare măsură de organizarea activităţii viitoarelor cercuri de economie concretă şi a cercurilor politice ale U.T.M.

Înarmarea tinerilor muncitori cu cunoştinţe economice temeinice este o necesitate pe care mulţi dintre ei o simt. In acelaşi timp ea este o condiţie importantă pentru încununarea cu succes a eforturilor pentru realizarea unei producţii sporite, mai bune şi cu un preţ de cost cît mai redus.

CONCURSUL TINERILOR ACTORI

M. STEHLIK: „Steaguri pe turnuri"

Tinerii Naţionalului au dovedit că pot susţine pe umerii lor un spectacol, chiar cînd textul nu este prea generos. A apărut evidentă strădania colectivului, uneori cu mai multe, alteori cu mai puţine succese, de a atenua schematismul unor personaje, de a estompa slăbiciunile de construcţie dramatică. Fără a ne propune să facem o cronică a „Steagurilor pe turnuri" vrem să ne expunem cîteva impresii pe marginea spectacolului vizionat în cadrul finalei concursului tinerilor actori. Şi vom începe prin a discuta cîteva realizări actoriceşti ale unor tineri, dacă se poate spune aşa, din vechea gardă a Naţionalului pe care i-am urmărit şi în alte spectacole de tineret. Să ne fie iertat dacă unii dintre ei nu mai participă la concurs, dar oricît de indiscreţi sînt cronicarii — vîrsta actorilor rămîne chiar şi pentru ei, de cele mai multe ori, o enigmă.

Aşa dar, vom începe cu Raluca Zamfirescu, care reînvie în acest spectacol figura adolescentului, sincer şi inimos, ce-şi poate uita copilăria amărîtă şi chinuită datorită ajutorului colectivităţii sovietice. Ni-l reamintim pe Tosea, adorabilul Tosea din „Viaţa nouă", şi constatăm cu bucurie că actriţa creează şi în acest spectacol în chipul lui Vania Galcenko, un băieţandru tot atît de izbutit (dar de ce Raluca Zamfirescu este distribuită numai în roluri de acest gen?) Iată-l aşa dar pe Vania, micuţul lustragiu făcîndu-şi ba o reclamă gălăgioasă, ba adresînd rugăminţi fierbinţi trecătorilor ce se îndreaptă spre gară, de a-l lăsa să le cureţe încălţămintea. Există în glasul lui Vania — Raluca Zamfirescu — care vede că trecătorii nu se opresc accente înduioşătoare de disperare şi neputinţă. Regăsindu-l pe Vania în colonia „1 Mai" organizată de Makarenko, spectatorii urmăresc cum talentata actriţă îşi dezvoltă personajul de la timidul şi speriosul copilandru pînă la inimosul şi perseverentul băieţandru care nu-şi precupeţeşte nici odihnă, nici muncă, pentru a descoperi pe răufăcătorii ce tulbură liniştea colectivului.

Cred că regizorul nu a greşit distribuindu-l pe Matei Gheorghiu în rolul lui Igor Cerneavin. Chipul tînărului excroc cu aere de intelectual, puţin sceptic, care se transformă în colonie, sub influenţa colectivului, într-un tînăr muncitor, entuziast şi inimos, păstrîndu-şi totuşi cîteva din gesturile emfatice şi ţinuta distinsă de pe vremuri, a fost adus de acesta pe scenă cu pătrundere şi talent. Actorul şi-a conceput personajul în prima parte a spectacolului cu o oarecare ironie justificată şi a gradat replica dibaci, nuanţînd-o în aşa fel încît publicul să perceapă superficialitatea eroului. Evoluţia lui Igor este discret redată, trecerea de la cabotinul blazat la tînărul pasionat şi muncitor, făcîndu-se subtil, fără ostentaţie.

Vom încheia discuţia asupra creaţiei tinerilor actori din vechea gardă cu Elena Sereda. Actriţa care a vădit sensibilitate şi în alte roluri (mă gîndesc mai ales la „Liceenii" unde i s-a încredinţat un rol de mare întindere şi calităţile i-au fost pe deplin verificate) creează în acest spectacol chipul unui personaj dificil. Vanda Stadniţkaia este descrisă în chip realist de Elena Sereda. Deşi este îmbrăcată într-o rochie murdară, are părul revărsat cu neglijenţă, urmărind sclipirea ochilor ei tineri în faţa frumuseţii oraşului, apărut înainte-i luminat în mii de culori, noaptea, întrevezi dincolo de femeia vulgară, pe biata copilă, încă neformată, gingaşă, plină de prospeţime, care năzuieşte spre o viaţă curată. Vibraţia sinceră a actriţei răzbate şi în episodul sosirii Vandei în colonie şi în momentul cînd mărturiseşte colectivului viaţa ei dinainte.

I-am remarcat pe aceşti actori, care formează, aşa cum spuneam, garda mai veche a tinerilor de la Teatrul Naţional „I. L. Caragiale" deoarece cred că — crescuţi de maeştrii primei noastre scene — s-au dovedit la înălţimea cerinţelor; ei ar putea fi folosiţi mai mult şi nu numai în prilejuri festive.

S-au remarcat însă în spectacol şi tineri actori, veniţi nu de mult în acest colectiv. Ne referim în special la Dem Rădulescu şi la Matei Alexandru. Apărînd din nou, după „Trestiile de aur", într-un rol negativ Dem Rădulescu creează o figură interesantă, bogată în nuanţe şi reacţii. Nu este vorba doar de felul iscusit cu care Dem Rădulescu ştie să-i dea personajului său cruzime şi răutate, ci de nuanţele subtile cu care ne relevă perfidia şi josnicia acestuia: Grişka Rîjikov nu este numai necinstit, hoţ, fără dorinţa de a se schimba ci un periculos şi abil subminator al unităţii colectivului din colonie.

Să ne amintim numai ipocrizia cu care lăcrimează el în faţa colectivului continuînd să inducă în eroare pe colonişti şi vom înţelege ce înseamnă un caracter bine conturat de un actor de perspectivă.

Proaspătul absolvent al Institutului, Matei Alexandru care şi-a făcut debutul în colectivul gălăţean, izbuteşte într-un rol destul de dificil să ne redea imaginea inimosului şef al producţiei, Solomon Davîdovici Blum. Mai ales în episoadele în care sînt puse în lumină energia lui tinerească şi febrilitatea, actorul ştie să-şi compună cu minuţiozitate înfăţişarea astfel încît atunci cînd Solomon Davîdovici se agită, se bate cu pumnul în piept şi se ia cu mîinile de cap nu există nici o disonanţă între ceea ce simte, ceea ce spune şi ceea ce face eroul. Dacă i-am reproşa ceva lui Matei Alexandru ar fi, poate, faptul că, propunîndu-şi să dea personajului un accent străin (poate fi discutat şi acest lucru, după părerea noastră nu era necesar) n-a izbutit să-l menţină constant pe tot parcursul.

Decorurile semnate de M. Tofan sînt inspirate şi contribuie la crearea unei reuşite ambianţe a spectacolului. Ne referim mai ales la primul tablou şi la cel din scena serbării.

N-am putea spune că întreaga interpretare, că toate rezolvările regizorale (I. Cojan) sînt de calitate. Dar noi am încercat să punem în lumină cîteva din cele mai bune interpretări, relevînd faptul că colectivul de tineri al Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" — vechea şi noua generaţie — are calităţi ce nu se desmint.

ADA SIMIONESCU

Problemele fundamentale ale politicii partidului

Raportul prezentat de W. Gomulka la plenara a IX-a a C. C. al Partidului Muncitoresc Unit Polonez

VARŞOVIA 20 (Agerpres). — La începutul raportului său, W. Gomulka a arătat că sarcina plenarei a IX-a a C.C. al P.M.U.P. este să dezvolte problemele ridicate de hotărîrile plenarei a VIII-a.

Esenţa plenarei a VIII-a, a spus W. Gomulka, constă în faptul că ea a pus capăt metodelor greşite de construire a socialismului, procedeelor greşite de exercitare a puterii, în faptul că ea a revizuit politica partidului şi a modificat-o în sensul ca construirea socialismului să devină o acţiune vie, creatoare a clasei muncitoare şi a maselor de oameni ai muncii. Vrem să conducem construirea socialismului astfel încît clasa muncitoare şi oamenii muncii să ştie pentru ce luptă astăzi şi ce le va aduce această luptă mîine, pentru ca ei să aibă încredere profundă în socialism.

Construirea socialismului, a spus în continuare W. Gomulka, se desfăşoară în condiţiile luptei împotriva capitalismului, împotriva ideologiei burgheze, împotriva forţelor reacţionare. Una din condiţiile necesare pentru ca socialismul să devină o operă vie, creatoare a clasei muncitoare însăşi şi a maselor de oameni ai muncii este participarea mereu crescîndă a oamenilor muncii la conducerea concretă, permanentă a economiei naţionale şi a administraţiei locale. Prin această conducere trebuie să se înfăptuiască dictatura proletariatului ca forma cea mai largă de democraţie pentru masele de oameni ai muncii.

Practica construirii socialismului a dovedit că nu există şi nu pot exista forme universale. Deşi socialismul ca atare este universal, totuşi formele construirii sale se stabilesc conform condiţiilor concrete de loc şi de timp. Trebuie avut în vedere şi faptul că pe baza experienţei proprii şi a experienţei celorlalţi trebuie să se caute forme noi, sau să se îmbunătăţească formele vechi de construire a socialismului.

Pornind de la aceste principii şi căutînd să unească clasa muncitoare cu socialismul, să lege mai strîns masele largi de orînduirea socialistă, să apropie ţărănimea muncitoare de socialism, plenara a VIII-a a trasat trei direcţii de dezvoltare a formelor de construire a socialismului în ţara noastră. Prima o constituie consiliile muncitoreşti, a doua — lărgirea drepturilor consiliilor populare şi a treia — dezvoltarea diferitelor forme economice de autoconducere ţărănească. Aceste trei direcţii constituie elemente importante ale căii poloneze spre socialism.

Calea concretă spre socialism, a spus în continuare raportorul, este determinată de condiţiile istorice concrete generale, de raportul concret al forţelor de clasă, atît al celor din ţara respectivă, cît şi pe plan internaţional. Victoria socialismului în Uniunea Sovietică şi trecerea altor ţări la construirea socialismului au creat o situaţie istorică nouă, care face ca în unele ţări calea spre socialism să ia alte forme decît în U.R.S.S unde a existat o altă situaţie istorică. Uniunea Sovietică a fost prima ţară din lume unde a fost înfăptuită revoluţia socialistă. Şi nu numai prima. Ani de-a rîndul ea a fost unica ţară socialistă. La aceasta trebuie să adăugăm înapoierea economică moştenită de la Rusia ţaristă şi distrugerea ţării, ca urmare a participării Rusiei la primul război mondial, a războiului civil şi a intervenţiei imperialiste. Totodată Uniunea Sovietică trebuia să se grăbească în mod deosebit să-şi dezvolte forţele de producţie, industria grea şi să-şi transforme agricultura, deoarece era ameninţată de o intervenţie militară. Parcurgînd drumul său spre socialism, Uniunea Sovietică a devenit un mare stat socialist şi a exercitat o influenţă hotărîtoare asupra evoluţiei istorice ulterioare a omenirii.

De aici rezultă, a spus raportorul, că dificultăţile uriaşe care stăteau în calea spre socialism a Uniunii Sovietice nu sînt obligatorii pentru toate popoarele care construiesc sau vor construi socialismul, deşi fiecare ţară întîmpină diferite dificultăţi în calea sa de construire a socialismului.

Toate acestea nu epuizează încă problema căilor proprii de construire a socialismului.

Fiecare popor, indiferent de faptul că el participă la evoluţia istorică generală, formează această evoluţie şi se formează el însuşi în acest proces, imprimă dezvoltării un specific al lui, propriu, are o istorie proprie diferită de a celorlalţi, dispune de trăsături proprii, care s-au format de-a lungul istoriei, şi are un caracter naţional specific. Aceste fapte nu pot fi ocolite, ignorate în construirea socialismului în fiecare ţară, căci acest lucru poate duce la greşeli.

Dar, a declarat W. Gomulka, accentuarea specificului istoric şi a particularităţilor naţionale în construirea socialismului nu poate să însemne negarea legilor generale şi a principiilor îndeobşte adoptate, luate din experienţa construirii socialismului în U.R.S.S. In practică, o astfel de negare ar duce direct la distrugerea socialismului. Subaprecierea sau negarea legilor generale de construire a socialismului, legi verificate de Uniunea Sovietică, înseamnă revizionism naţionalist. Trebuie să se lupte împotriva acestuia, iar partidul şi clasa muncitoare trebuie apărate împotriva lui, deoarece el nu are nimic comun cu socialismul. Subaprecierea sau negarea trăsăturilor şi particularităţilor naţionale în construirea socialismului constituie dogmatism nihilist, împotriva căruia trebuie de asemenea să se lupte deoarece el împiedică construirea socialismului, îl denaturează şi în consecinţă îndreaptă masele de oameni ai muncii împotriva socialismului. Din cele expuse mai sus rezultă că orice cale naţională, prin urmare şi calea poloneză spre socialism, trebuie să se întemeieze pe principiile fundamentale generale, proprii tuturor ţărilor, şi în acest sens ea este o cale internaţională. La rîndul ei această cale generală internaţională spre socialism are un conţinut naţional propriu fiecărei ţări.

Legile generale care au căpătat o largă aplicare în lupta pentru socialism pot fi definite prin următoarele teze:

1. Organizarea unui partid marxist-leninist al clasei muncitoare şi al maselor de oameni ai muncii, care în activitatea sa se călăuzeşte după principiile centralismului democratic şi duce o politică de alianţă între clasa muncitoare şi ţărănimea muncitoare.

2. După răsturnarea puterii burgheziei, instaurarea dictaturii proletariatului asupra exploatatorilor şi asupritorilor poporului muncitor.

3. Socializarea mijloacelor capitaliste de producţie, transformarea treptată a relaţiilor de producţie la sate, organizarea întregii economii naţionale în cadrele stabilite de planificarea şi conducerea centrală.

4. Ducerea unei politici în spiritul principiilor leniniste ale internaţionalismului proletar, respectarea egalităţii şi suveranităţii ţărilor şi popoarelor, unirea ţărilor socialiste şi a forţelor socialiste pentru a opune rezistenţă agresiunii imperialiste şi pentru apărarea păcii.

Aceste legi universal generale constituie o parte integrantă a fiecărei căi spre socialism. Fără aplicarea lor clasa muncitoare şi masele de oameni ai muncii nu ar putea trece de la orînduirea capitalistă la orînduirea socialistă. O condiţie necesară atît pentru răsturnarea puterii burgheziei, cît şi pentru construirea socialismului este ca aceste procese să fie conduse de partidul marxist-leninist al clasei muncitoare. Acest lucru îl ştiu prea bine toţi duşmanii noştri. De aceea, atacînd socialismul, ei lovesc în primul rînd în partid. In procesul îndelungat al construirii socialismului sarcina cea mai grea, dar şi cea mai importantă este promovarea de către partidul clasei muncitoare a unei politici care să favorizeze întărirea şi ridicarea rolului conducător al partidului, a unei politici care să întărească poziţiile partidului în rîndurile clasei muncitoare, în rîndul maselor de oameni ai muncii, în rîndul întregului popor.

Dictatura proletariatului înţeleasă ca o democraţie pentru oamenii muncii, a spus în continuare W. Gomulka, este o noţiune mult mai largă decît noţiunea de consilii muncitoreşti, deoarece dictatura proletariatului cuprinde totalitatea problemelor pe care le implică conducerea şi exercitarea puterii în mod democratic într-un stat socialist.

Apoi W. Gomulka a vorbit despre rolul şi sarcinile consiliilor muncitoreşti, pe care le-a caracterizat ca o formă a democraţiei muncitoreşti în sistemul dictaturii proletariatului, formă care cuprinde domeniul producţiei şi al conducerii întreprinderilor.

Ideea consiliilor muncitoreşti a apărut la noi de asemenea ca rezultat al căutării unor forme noi, mai bune, de conducere a economiei naţionale şi de exercitare a puterii de stat. Faptul că formele odată adoptate nu sînt veşnice şi imuabile îl dovedeşte însăşi viaţa. Intr-o anumită situaţie comuniştii din Iugoslavia au schimbat în ţara lor aceste forme. Consiliile muncitoreşti care există la noi îşi au originea în Iugoslavia, deşi ne bazăm pe experienţa Iugoslaviei, vedem însă că consiliile noastre trebuie să se dezvolte într-o altă direcţie decît în Iugoslavia.

Un alt exemplu de schimbare a formelor de conducere a economiei naţionale ni-l oferă în prezent Uniunea Sovietică. Directivele date de P.C.U.S. şi guvernul sovietic în acest domeniu, directive a căror înfăptuire va necesita, desigur, un timp mai îndelungat, vor atrage după sine nu numai transformarea radicală a întregului sistem greoi şi costisitor de conducere a economiei naţionale, ci totodată, în cadrul schimbării acestui sistem, vor aduce multe schimbări pozitive în alte domenii ale vieţii popoarelor şi republicilor Uniunii Sovietice. Şi în alte ţări socialiste se poate constata că se caută căi pentru perfecţionarea conducerii economiei şi lărgirea democraţiei muncitoreşti, în primul rînd prin lărgirea drepturilor sindicatelor.

Ca de obicei, atunci cînd pe arena vieţii apar forme noi de organizare a acesteia, acest lucru este însoţit de o anumită derută; şi acum cînd am trecut la organizarea consiliilor muncitoreşti au apărut diferite concepţii false despre împuternicirile pe care trebuie să le aibă consiliile muncitoreşti.

Unii îşi exprimă părerea, ce-i drept cam nebulos şi fără precizări, ca întreprinderile să fie transmise într-un fel oarecare în proprietate colectivă diverselor colective, care le vor conduce de sine stătător prin intermediul consiliilor muncitoreşti. Orice om care cunoaşte cît de cît problemele economice trebuie să respingă imediat această concepţie din următoarele motive: dacă orice întreprindere ar deveni un fel de proprietate cooperatistă a unui grup de muncitori, atunci ar începe să acţioneze în toată plenitudinea legile care conduc economia capitalistă, însă cu urmări mai proaste. In economia naţională ar însemna să dispară planificarea şi conducerea centralizată care reprezintă trăsătura de bază a socialismului. Preţurile la mărfurile produse de diferite întreprinderi ar fi determinate în mod spontan de piaţă, pe baza legii cererii şi ofertei. Fiecare uzină ar stabili caracterul producţiei sale de sine stătător, fără să ţină seama de alte întreprinderi. Investiţiile de capital ar fi de asemenea dictate de piaţă cu urmări însă mai rele decît în capitalism.

Nu voi enumera toate urmările unui astfel de sistem de socializare, mai curînd sistem de transformare — pentru a doua oară — a întreprinderilor în sens capitalist. Cele spuse sînt suficiente pentru a trage concluzia că, într-un astfel de sistem, economia naţională nu ar avea nimic comun cu socialismul şi ar ajunge curînd la un declin total. Aşadar, despre această concepţie nici nu merită să se vorbească.

Referindu-se la diferitele concepţii asupra drepturilor consiliilor muncitoreşti, W. Gomulka s-a pronunţat împotriva creării de consilii muncitoreşti în afară de întreprinderi şi în unităţi de producţie mai mari pe ramuri de producţie, împotriva creării de consilii muncitoreşti pe lîngă direcţiile centrale ale diferitelor ramuri ale economiei naţionale. In situaţia actuală, a spus raportorul, singura concepţie reală în tratarea şi rezolvarea organizatorică a problemelor privind acordarea ajutorului necesar consiliilor muncitoreşti constă în a încredinţa îndeplinirea acestor sarcini sindicatelor.

Vorbind despre rolul organizaţiilor de partid din întreprinderi, tov. Gomulka a subliniat că principala condiţie pentru dezvoltarea consiliilor muncitoreşti este activitatea susţinută a membrilor de partid în ceea ce priveşte consiliile şi sarcinile acestora.

Trebuie să spunem că tendinţa de a nu se interesa de problemele producţiei care se manifestă la unele organizaţii de partid este o tendinţă dăunătoare. Organizaţia de partid din întreprindere rămîne forţa politică conducătoare care organizează lupta clasei muncitoare şi a intelectualităţii pentru ridicarea nivelului tehnic, pentru îmbunătăţirea calităţii, ieftinirea şi sporirea producţiei.

In continuare W. Gomulka a vorbit despre importanţa şi lărgirea activităţii consiliilor populare locale şi îndeosebi a consiliilor populare din verigile inferioare. Principala orientare a politicii noastre, a spus el, constă în lărgirea drepturilor şi întărirea independenţei organelor democratice locale ale puterii de stat.

Trecînd la problemele politicii în domeniul agriculturii, W. Gomulka a arătat că cotitura radicală care a avut loc în politica partidului în urma hotărîrilor plenarei a VIII-a constă în trasarea unor noi căi de transformare socialistă a satului. Aceasta este cea mai grea sarcină a construirii socialismului în ansamblu, W. Gomulka a declarat că paralel cu cooperaţia de producţie, ca formă de transformare a gospodăriilor ţărăneşti mici producătoare de mărfuri în gospodării socialiste, trebuie dezvoltate cît mai larg diferitele forme ale cooperaţiei săteşti, precum şi diferitele forme ale activităţii colective la sate, concentrate în primul rînd în cercuri agricole. Cercurile agricole, întovărăşirile de producţie şi cooperaţia ţărănească sînt expresia ideii autoconducerii economice a ţăranilor. In politica sa în domeniul agriculturii partidul urmăreşte dezvoltarea largă a diferitelor forme ale cooperaţiei săteşti.

W. Gomulka a vorbit apoi despre problema alianţei dintre muncitori şi ţărani.

Alianţa dintre muncitori şi ţărani, care decurge din însăşi esenţa politicii partidului nostru, a declarat el, a căpătat în ţara noastră două forme organizatorice. Prima este activitatea nemijlocită a partidului la sate prin reţeaua organizaţiilor de partid. care exercită o influenţă politică asupra organizaţiilor ţărăneşti de masă. Cea de-a doua formă este colaborarea partidului cu Partidul Ţărănesc Unit (P.Ţ.U.). care are o reţea organizatorică proprie la sate şi care reprezintă tradiţiile radicale ale mişcării ţărăneşti în Polonia.

Noi, a continuat raportorul, considerăm că P.Ţ.U. este un element trainic al vieţii noastre politice şi al căii noastre spre socialism. Totodată, partidul nostru nu poate să nu-şi exprime profunda nelinişte provocată de cazurile de pătrundere în anumite verigi ale Partidului Ţărănesc Unit a unor elemente străine şi chiar ostile puterii populare şi socialismului.

W. Gomulka a vorbit în continuare despre problema rolului partidului în opera de construire a socialismului în Polonia. El a subliniat că succesul concepţiilor care au drept scop îmbunătăţirea conducerii economiei naţionale şi statului popular, adică democratizarea vieţii în spiritul democraţiei socialiste, depinde în primul rînd de partid, de forţele sale, de coeziunea şi poziţia sa ideologică, de legăturile sale cu masele şi de gradul în care el influenţează masele.

Democraţia socialistă se poate dezvolta numai în strînsă legătură şi concomitent cu lichidarea influenţei politico-ideologice a burgheziei, cu lărgirea şi consolidarea sistematică a influenţei ideologico-politice a socialismului în rîndurile maselor largi ale oamenilor muncii.

Naivi sînt cei care examinînd problema democraţiei socialiste văd în partid un obstacol care împiedică lărgirea libertăţilor democratice în ţara noastră. Partidul este principalul obstacol care împiedică burghezia şi reacţiunea să folosească libertăţile socialiste, democratice împotriva socialismului, împotriva intereselor clasei muncitoare şi maselor de oameni ai muncii. Libertăţile democratice în Polonia vor fi cu atît mai largi, cu cît mai puternic va fi partidul nostru, cu cît mai numeroase vor fi toate forţele unite ale socialismului şi progresului, cu cît aliaţii noştri politici — Partidul Ţărănesc Unit şi Partidul Democrat — vor sta cu mai multă fermitate şi siguranţă pe poziţiile socialismului.

Forţa partidului, a subliniat W. Gomulka, depinde de mulţi factori. Condiţia primă şi fundamentală a forţei partidului este unitatea rîndurilor sale. Partidul îşi poate rezolva cu succes sarcinile mari şi complicate, poate antrena după sine clasa muncitoare şi masele populare, poate conduce construcţia socialismului numai atunci cînd este însufleţit de o voinţă unică, cînd tinde spre un singur ţel, cînd rîndurile sale sînt disciplinate şi strîns unite.

Forţa partidului stă în unitatea sa ideologică, în lipsa de şovăială a membrilor săi şi în înţelegerea de către aceştia a justeţei şi necesităţii aplicării unor legi şi principii comune în procesul de luptă a partidului pentru trecerea poporului de la capitalism la socialism.

Partidul marxist-leninist este un partid democratic, adică un partid a cărui viaţă internă se bazează pe principiile centralismului democratic. Trăsătura sa fundamentală este subordonarea minorităţii hotărîrilor şi voinţei majorităţii membrilor partidului, deoarece numai în felul acesta se poate asigura unitatea de acţiune a partidului.

Unitatea partidului decurge din principiul alegerii pe cale democratică a tuturor organelor şi instanţelor sale conducătoare. Fiecare membru de partid îşi poate spune părerea asupra problemelor partidului, îşi poate spune părerea asupra politicii partidului, asupra activităţii sale practice, are dreptul să critice această activitate, la fel ca şi anumite lipsuri şi greşeli în munca conducerii de partid sau a aparatului de partid.

Critica şi discuţia pe care le desfăşoară membrii de partid trebuie să aibă un caracter creator, trebuie să aibă drept scop îmbunătăţirea muncii partidului, întărirea forţelor sale. Un membru de partid nu poate avea însă dreptul să-şi exprime în afara partidului convingeri care nu corespund convingerilor majorităţii membrilor partidului, politicii partidului, trasată de organele de partid create în acest scop. In această ordine de idei, W. Gomulka a vorbit despre încălcările principiului centralismului democratic şi normelor leniniste ale vieţii de partid, care au avut loc în P.M.U.P.

Raportorul a caracterizat ca o criză politică în partid situaţia care exista în partid în preajma plenarei a VIII-a a C.C. al P.M.U.P. Cea de-a VIII-a plenară a marcat o cotitură fundamentală, a trasat partidului calea ieşirii din criză. Dar, după cum a declarat W. Gomulka, urmările recentei crize din partid nu vor dispare dintr-odată.

Slăbirea îndelungată a partidului a reînviat activitatea forţelor reacţionare care au desfăşurat o largă ofensivă împotriva lui, servindu-se deseori de cele discutate la plenara a VIII-a. In octombrie şi după octombrie, diferite elemente reacţionare, mic-burgheze şi rebele, folosind critica şi autocritica pe care partidul le-a desfăşurat în faţa întregului popor, au început o campanie împotriva a sute de mii din cei mai activi membri de partid. Faptul că partidul nu s-a împotrivit aşa cum ar fi trebuit, faptul că partidul nu a apărat pe membrii săi cinstiţi şi activi pe care aceste elemente i-au atacat în mod public, sub lozinca falsă a luptei împotriva „staliniştilor", a făcut ca activul de partid să nu aibă curaj să treacă la acţiuni mai largi. Aceasta a prelungit starea de slăbiciune a partidului.

Alegerile pentru Seim au arătat că partidul, deşi încă slăbit, este în stare să înfăptuiască campanii importante atunci cînd se fac eforturi organizatorice. Victoria în alegeri, repurtată în condiţiile unei depline libertăţi a alegerilor, a întărit partidul în interior, i-a ridicat moralul politic şi a arătat totodată că partidul este capabil să conducă poporul, că acolo unde este vorba despre problemele importante ale statului şi Poloniei populare, poporul urmează glasul just al partidului.

După plenara a VIII-a şi pînă în ziua de astăzi, partidul nu a reuşit să facă ca rîndurile sale să fie monolite. Urmările perioadei precedente se manifestă în deruta ideologică a anumitor membri de partid, în proclamarea a diferite teorii false, în tendinţe revizioniste, în tendinţa de a nega centralismul democratic ca bază organizatorică a partidului. Toate acestea împiedică partidul să-şi cimenteze rîndurile, subminează coeziunea sa, slăbesc capacitatea sa de acţiune, generează nesiguranţă şi seamănă derută în rîndurile partidului.

Partidul, a subliniat W. Gomulka, trebuie să stea în fruntea vieţii şi să meargă neîncetat înainte. Pentru a fi un astfel de organism viu, partidul trebuie să-şi dezvolte gîndirea, trebuie să vadă în teoria marxist-leninistă numai orientarea, steaua călăuzitoare a activităţii sale şi nu o culegere de dogme anchilozate. Dezvoltarea gîndirii marxist-leniniste de către partid se poate săvîrşi numai prin discuţii, prin schimb de păreri între membrii partidului. Discuţiile şi polemica privind găsirea unor forme mai perfecţionate de activitate a partidului, a unor metode mai bune de trecere de la capitalism la socialism, trebuie să-şi găsească întotdeauna soluţionarea în hotărîrile instanţelor de partid corespunzătoare. Problemele polemice soluţionate fie că devin o armă a partidului în acţiunile sale politice, şi atunci ele obligă întregul partid, pe toţi membrii partidului, fie că se abat de la această linie, şi atunci discuţiile asupra acestor probleme trebuie să înceteze.

Dintr-un principiu organizatoric fundamental al partidului nostru, cum este centralismul democratic, nu poate fi luată numai o parte a acestui principiu, adică democraţia, şi respinsă cealaltă parte a lui — adică centralismul. In acest caz, se încalcă întregul principiu. Şi tocmai aşa procedează acei membri de partid care au pierdut orientarea ideologică, care au pierdut marxism-leninismul, au pierdut socialismul în căutarea de noi căi spre socialism. Printre ei există şi unii pentru care socialismul a devenit într-adevăr ceva străin, care îşi exprimă fără echivoc dorul de capitalism.

Nu este posibil să se enumere toate concepţiile revizioniste care se proclamă în mod public în presă şi în diferite publicaţii periodice, în majoritatea cazurilor publicaţii care nu sînt de partid. Pentru a ilustra orientarea principală a gîndirii tuturor revizioniştilor, voi cita părerile unuia din mediul lor, şi anume ale membrului de partid L. Kolakowsky.

Deoarece teoria este, pe cît se pare, o problemă destul de grea, tov. Kolakowsky nu vrea să se ocupe de ea şi de aceea el ocoleşte domeniul teoriei şi sare în domeniul practicii. Lăsînd la o parte fundamentarea ştiinţifică, el formulează un program incomplect care trebuie imediat înfăptuit. Nu este necesar să se citeze întreg acest program, deoarece esenţa sa fundamentală constă în următoarele formulări:

„...Opunerea democraţiei socialiste democraţiei burgheze este o absurditate dăunătoare, deoarece nu se pune problema lichidării realizărilor democraţiei burgheze, ci a lărgirii acestora cu ajutorul unui sistem care să înlăture din această democraţie elementele fictivului care au apărut în urma inegalităţii sociale".

„...Partidul se supune degenerării dacă se contopeşte cu aparatul de stat şi este într-adevăr o parte componentă a acestuia în loc de a fi un însufleţitor şi educator al maselor".

Tov. Kolakowsky, a continuat raportorul, aruncă peste bord învăţătura leninistă despre rolul partidului. despre importanţa sa hotărîtoare în procesul de trecere de la capitalism la socialism.

Partidul, spune tov. Kolakowski, trebuie să fie numai „însufleţitor şi educator al maselor..", adică ceva cam de genul unei frăţii religioase. El nu trebuie să organizeze masele şi să le conducă in acţiunile practice, nu trebuie să adopte hotărîri, practic vorbind, el nu trebuie să răspundă de nimic. Totul se petrece de la sine, în afara partidului, întîmplător. Pentru a complecta tabloul acestei utopii fericite, partidul se eliberează şi de răspunderea faţă de puterea de stat.

Dacă partidul este factorul puterii de stat, el „se supune degenerării", după cum spune Kolakowsky. Cine să participe la exercitarea puterii de stat, nu se ştie. De altfel, acest lucru nici nu este important, deoarece totul este condus de stihie şi de legile ei anarhice.

Lipsa de timp, a spus în continuare W. Gomulka, nu permite să se facă o apreciere a părerilor altor revizionişti din rîndul partidului nostru, ca de pildă Ziemand şi Woroszilsky. De altfel, acest lucru nici nu este necesar. Toate teoriile revizioniste se aseamănă între ele, deoarece pornesc de la o singură sursă, — de la ideologia burgheză. sub influenţa căreia s-a format şi ideologia social-democrată.

Mişcării muncitoreşti revoluţionare îi este caracteristic faptul că ea aruncă întotdeauna peste bord toate concepţiile şi teoriile revizioniste. De aceea, ea creşte şi se dezvoltă. Revizionismul în rîndurile acestei mişcări ar însemna moartea ei, deoarece la drept vorbind ce este revizionismul?

In mişcarea muncitorească internaţională, termenul de „revizionism" este folosit în privinţa concepţiilor greşite asupra realităţii sociale. Analiza marxistă a formaţiilor sociale a dus la descoperirea legilor obiective. care conduc dezvoltarea socială. Dintre aceste legi obiective fac parte, printre altele, existenţa claselor şi lupta dintre clase în societate, sau necesitatea planificării economiei socialiste. Partidul clasei muncitoare, înarmat cu teoria marxistă a dezvoltării sociale, creează, pe baza acestei teorii, pe baza acestor legi ale dezvoltării sociale, linia sa politică.

In cursul analizei teoretice a proceselor dezvoltării sociale, în partidele muncitoreşti s-au găsit oameni care au pus sub semnul întrebării unele principii fundamentale ale teoriei marxiste, începînd, de pildă, să afirme că socialismul poate fi construit fără lupta dintre clase. Această teză nu este justă, lucru confirmat chiar de viaţă. In mişcarea muncitorească, aceste concepţii greşite sînt numite revizionism. Revizionismul constă în negarea legilor dezvoltării sociale descoperite de clasicii marxismului.

Revizioniştii folosesc prin excelenţă argumentul că, dacă marxismul este o învăţătură, atunci ca şi oricare altă învăţătură trebuie să fie supus unei revederi sistematice. Ştiinţa este infinită şi va trăi tot atît de mult cît va trăi şi omenirea. Această afirmaţie corespunde adevărului. Marxismul, ca şi oricare învăţătură, poate fi revăzut, întrucît se dezvoltă odată cu viaţa. Marxismul a fost revăzut, adică dezvoltat de Lenin, dar nimeni nu-l consideră pe Lenin revizionist. Prin revederea unor principii ale marxism-leninismului, Congresul al XX-lea al P.C.U.S. a formulat posibilitatea — dar numai posibilitatea, adică nu prevede ca o lege categorică — cuceririi puterii de către clasa muncitoare fără vărsări de sînge, de pildă, pe cale parlamentară; el a formulat posibilitatea, dar numai posibilitatea, evitării războiului. Nimeni nu consideră însă că Congresul al XX-lea a dat dovadă de tendinţe revizioniste, întrucît complectări de acest fel la învăţătura marxistă, complectări care oglindesc realitatea vieţii sau transformările ce se petrec în viaţă, nu constituie revizionism. Dar revizionism înseamnă introducerea în învăţătura marxistă a unor noi principii teoretice, atunci cînd aceste principii nu corespund posibilităţii ca viaţa să se desfăşoare potrivit cu previziunile conţinute în aceste principii, adică nu corespund legilor ce guvernează dezvoltarea socială. In mişcarea muncitorească şi în teoria ei, cuvîntul „revizionism" a avut întotdeauna un singur înţeles. Revizionismul este o denaturare a marxismului prin introducerea în această învăţătură a unor teze eronate şi false, care nu oglindesc just realitatea socială.

Din învăţătura marxist-leninistă şi din îndelungata experienţă de luptă pentru socialism a clasei muncitoare decurge ideologia marxistă, decurg cunoscutele principii şi cunoscutele legi, care trebuie aplicate în vederea transformării relaţiilor sociale. Revizioniştii caută să lovească tocmai în aceste principii. Ei nu recunosc rolul conducător al partidului, nu recunosc centralismul democratic, contestă esenţa luptei de clasă etc. Nu este adevărat că toate principiile ideologice marxist-leniniste actuale vor rămîne neschimbate în fiecare etapă a dezvoltării istorice a omenirii. Cînd forţele de clasă ale burgheziei nu vor mai fi în stare să ameninţe orînduirea socialistă, ne putem perfect imagina, de pildă, libertatea tuturor curentelor politice în partid şi în societate. Atunci, aceste curente politice nu vor putea fi îndreptate împotriva socialismului, deoarece ele nu vor găsi în societate mediul nutritiv de clasă necesar pentru aceasta.

Realitatea de azi nu este însă aceasta. Şi la noi, şi în întreaga lume se mai desfăşoară luptă de clasă. Pentru a învinge în această luptă, clasa muncitoare trebuie să fie bine înarmată din punct de vedere ideologic. Dar ideologia revizionismului este ideologia fugii de lupta care se dă, este ideologia capitulării în faţa dificultăţilor construirii socialismului, este ideologia capitulării în faţa duşmanului de clasă. Revizionismul este curentul capitulard, cunoscut sub diferite forme în istoria mişcării muncitoreşti, de revedere a marxismului în ciuda cerinţelor vieţii şi luptei.

In situaţia actuală, unitatea partidului constituie condiţia cea mai importantă a forţei lui. Revizionismul subminează unitatea partidului, seamănă in rîndurile partidului şi ale clasei muncitoare neîncredere în justeţea politicii partidului. El slăbeşte partidul şi clasa muncitoare în lupta pentru socialism. Revizionismul este o frînă în dezvoltarea socială. In condiţiile noastre, concepţiile şi ideile revizionismului privesc, de fapt, înapoi, urmăresc reîntoarcerea la trecut, sub aparenţa deschiderii drumului spre viitor.

Partidul trebuie să fie monolit, dacă vrea să fie capabil să-şi îndeplinească rolul istoric. Partidul ca un tot este avangarda forţelor sociale de stînga. Orice grupare în partid, indiferent de firma sub care se prezintă, nu este nici aripă stîngă, nici aripă dreaptă, nici centru, ci izvor de slăbiciune a partidului. Iar un partid slab este o condiţie de tărie a duşmanului. De aceea, tot ceea ce slăbeşte partidul, slăbeşte forţele sociale de stînga şi — din acest punct de vedere — este reacţionar, chiar dacă s-ar intitula progresist şi de stînga.

Nu numai revizionismul, continuă W. Gomulka, dezarmează partidul în faţa duşmanului de clasă. Acelaşi lucru îl fac, deşi prin alte mijloace, dogmatismul şi conservatorismul.

In practică, între aceste două noţiuni trebuie să se facă o distincţie netă, deoarece altfel se pot comite numeroase greşeli. In terminologia de partid, dogmatism înseamnă un fel de colecţie de noţiuni împietrite care, create în anumite condiţii istorice, nu se mai schimbă, cu toate că viaţa a păşit înainte, indiferent dacă aceste noţiuni sînt juste sau nu, indiferent dacă pot fi adaptate la viaţă şi înlesnesc dezvoltarea ei. Un membru de partid care gîndeşte dogmatic ar vrea să adapteze viaţa modului său de gîndire, numai şi numai să menţină, să nu modifice şi să nu încalce cîtuşi de puţin vreun principiu pe care îl consideră principiu marxist-leninist. Dar viaţa nu îngăduie să fie adaptată unor principii neviabile. Orice încercare în această direcţie nu rămîne nepedepsită. De acest lucru ne-am convins în practică. Dogmatismul este duşmanul marxismului întrucît pune diferite piedici în calea acestei dezvoltări.

Dogmatismul în gîndire sau dogmatismul pe plan ideologic devine în practică, în acţiune sectarism.

In rîndurile partidului nostru, arată raportorul, nu există mulţi dogmatici pe plan ideologic. Dar chiar şi un grup restrîns de oameni care gîndesc dogmatic poate provoca confuzii în rîndurile partidului. Cu toate acestea, în viaţa noastră de partid, dogmaticii pe plan ideologic nu sînt periculoşi pentru partid. Pentru partid este periculoasă nepriceperea activului larg de partid de a folosi metodele politice de muncă, nepricepere cauzată de vechile deprinderi şi obiceiuri, adică de aşa-numitul conservatorism.

Fireşte că dogmaticul este întotdeauna conservator. Dar conservatorismul care se manifestă în rîndurile partidului nostru decurge nu atît din izvoarele ideologice ale dogmatismului, cît din nepriceperea de a munci în chip nou, din neînsuşirea conţinutului hotărîrilor plenarei a VIII-a şi, în primul rînd, din insuficienta pregătire politică a activului pentru noile metode de muncă.

Forţele reacţionare, a spus raportorul, nu vor avea posibilitatea de a influenţa masele, dacă organizaţiile de partid şi activul de partid vor lupta consecvent împotriva dogmatismului, sectarismului şi conservatorismului în munca lor, dacă vor fi legate de mase şi vor desfăşura în mase o largă activitate politică.

Unitatea partidului este izvorul cel mai important al forţei lui, dar nu este unicul izvor. Partidul va fi puternic numai atunci cînd prin munca sa practică, de zi cu zi, va şti să se lege prin toate fibrele de clasa muncitoare, de masele de oameni ai muncii, cînd va trăi viaţa lor şi totodată va îndrepta cursul acestei vieţi pe făgaşul său politic.

Partidul va fi puternic atunci cînd clasa muncitoare şi masele muncitoare vor vedea în el şi îl vor recunoaşte, prin proprie convingere şi experienţă, drept propriul lor partid, conducătorul lor bun. A-şi cuceri o astfel de poziţie — iată sarcina principală, cu adevărat grea, a partidului.

După aceea raportorul s-a ocupat de unele probleme economice. El a declarat că creşterea salariului real şi a veniturilor populaţiei în medie cu 30%, prevăzută de planul cincinal, nu va duce încă la nivelul de bună stare dorit. Ne dăm pe deplin seama de acest lucru — a spus W. Gomulka — precum şi de posibilităţile maxime de ridicare a salariului real. Limita fixată va putea fi schimbată, dacă vor exista condiţii favorabile, însă nu cu mult.

In continuare, raportorul a analizat relaţiile dintre P.M.U.P. şi celelalte partide comuniste şi muncitoreşti.

După plenara a 8-a, a arătat vorbitorul, am purtat numeroase tratative cu tovarăşii sovietici, chinezi, germani, francezi, italieni, iugoslavi şi englezi, precum şi cu reprezentanţii unor partide din alte cîteva ţări. Nu va fi o noutate dacă voi spune că adesea asupra unor probleme, poate chiar importante, există unele divergenţe de păreri. Altfel privesc unele probleme, de pildă, tovarăşii francezi şi altfel privim noi aceleaşi probleme. Există divergenţe de păreri între noi şi tovarăşii iugoslavi. Există alte contradicţii între noi şi cîteva alte partide. Cine urmăreşte dezvoltarea mişcării muncitoreşti internaţionale ştie că astfel de contradicţii există şi între alte partide. Acesta este un fenomen cu totul normal, îndeosebi după evenimentele prin care a trecut mişcarea revoluţionară internaţională în ultima perioadă. Vreau să subliniez însă cu toată tăria: în toate tratativele pe care le-am purtat, nici unul din participanţi nu a socotit că anumite divergenţe de păreri ar încălca principiul internaţionalismului proletar, comunitatea de idei, de ţeluri de clasă, care uneşte toate partidele noastre.

Pornind de la aceste premize — a declarat W. Gomulka — partidul nostru consideră că actualele divergenţe de păreri ce există între partidele mişcării muncitoreşti revoluţionare nu numai că nu slăbesc internaţionalismul proletar, ci îi dau mai multă culoare; acesta este un semn al vieţii şi al sănătăţii, cu condiţia ca orice discuţii, provenind din aceste divergenţe, să se desfăşoare între partide de pe platforma comunităţii ideologice, de pe platforma recunoaşterii legilor generale, pe care toate partidele trebuie să le respecte şi să le aplice în lupta pentru răsturnarea orînduirii capitaliste şi construirea orînduirii socialiste. In relaţiile dintre partide, noi punem pe primul plan tot ce ne uneşte cu celelalte partide comuniste şi muncitoreşti, lăsînd la o parte şi pe seama timpului să hotărască ceea ce ne poate dezbina. Dacă uneori este necesară o discuţie publică între partide, considerăm că o asemenea discuţie trebuie purtată în spiritul lealităţii reciproce şi că niciodată nu se poate admite ca în aceste discuţii să se formuleze acuzaţii neîntemeiate. In această privinţă, nici la noi, nici în mişcarea internaţională nu totul este în ordine.

La plenara a VIII-a, partidul nostru a ridicat clar problema felului în care trebuie să se desfăşoare relaţiile dintre ţările socialiste, inclusiv dintre Polonia şi Uniunea Sovietică. Noi nu am încălcat deloc principiile internaţionalismului proletar şi în poziţia noastră ne-am călăuzit tocmai de aceste principii. De aceea partidul nostru condamnă cu toată hotărîrea tot ce este îndreptat împotriva unităţii lagărului statelor socialiste, tot ce subminează prietenia şi alianţa polono-sovietică, tot ce încalcă principiile internaţionalismului.

Forţa noastră şi forţa Poloniei populare, perspectivele noastre în ce priveşte înaintarea cu succes spre un viitor mai bun pe baza dezvoltării construcţiei socialiste în ţara noastră, independenţa şi suveranitatea noastră rezidă în unitatea tuturor statelor socialiste, rezidă în primul rînd în alianţa polono-sovietică. In forţa pe care o creează această unitate stă speranţa şi posibilitatea salvgardării păcii de primejdia unui război atomic.

Uniunea Sovietică, care aniversează anul acesta 40 de ani ai vieţii sale, în ciuda multor ani de războaie distrugătoare, a devenit o puternică forţă economică.

Baza de producţie care a fost construită acolo permite ca în următorii ani ai dezvoltării viitoare să se obţină nivelul de trai cel mai înalt din lume al populaţiei sale. Perspectivele dezvoltării economice rapide a Uniunii Sovietice cu actuala bază de producţie rezultă nu numai din caracterul socialist al orînduirii ei, din înflorirea ştiinţei şi tehnicii, ci şi din faptul că bogăţiile naturale existente în Uniunea Sovietică o fac independentă din punct de vedere economic faţă de alte ţări. Un nou stimulent al dezvoltării economice a Uniunii Sovietice va fi descentralizarea economică care se pregăteşte în prezent şi care va democratiza şi va simplifica sistemul conducerii economiei.

Perspectivele dezvoltării ţării noastre se întemeiază de asemenea pe perspectivele dezvoltării Uniunii Sovietice.

Partidul nostru trebuie să păzească ca lumina ochilor unitatea lagărului statelor socialiste şi unitatea mişcării muncitoreşti internaţionale, în fruntea căreia stau partidele comuniste şi muncitoreşti, a spus în continuare tov. W. Gomulka. Putem avea divergenţe cu alte partide în aprecierea evenimentelor din Ungaria. Aceasta nu schimbă punctul de vedere comun că, în numele menţinerii păcii şi securităţii tuturor ţărilor socialiste, ajutorul armatei sovietice în reprimarea contrarevoluţiei a fost o tristă dar inevitabilă necesitate.

Din exemplul multor partide constatăm că în sînul mişcării muncitoreşti internaţionale se caută noi metode de muncă politică. Partidul nostru se află pe aceeaşi cale. Această căutare poate fi rodnică numai atunci cînd ea nu muşamalizează diferenţa esenţială, contradicţiile fundamentale dintre capitalism şi socialism. Unii revizionişti de la noi pierd din vedere aceste diferenţe şi păşesc pe o cale ce duce spre renegare. Muşamalizarea acestei diferenţe am văzut-o în unele publicaţii pe teme internaţionale în coloanele presei poloneze.

Partidul nostru merge cot la cot cu întreaga mişcare revoluţionară a clasei muncitoare din întreaga lume. Nu există forţă care ne-ar putea despărţi de ea. Noi respingem şi vom respinge toate încercările de a falsifica ideologia noastră prin vreo formă de naţionalism sau revizionism, sau de a o denatura ca urmare a dogmatismului închistat.

Respingem şi vom respinge toate încercările absurde de a găsi în partidul nostru „comunismul naţional". Totodată vom lupta pentru realizarea idealurilor socialismului, vom întări şi de acum înainte colaborarea noastră în cadrul măreţei comunităţi a statelor socialiste şi al mişcării muncitoreşti internaţionale, — potrivit felului cum înţelegem noi ştiinţa marxistă creatoare, potrivit condiţiilor noastre.

In încheiere, raportorul a subliniat că veriga principală de care trebuie să se prindă partidul pentru a-şi îndeplini în întregime sarcinile sînt cadrele de partid, cadrele conştiente, devotate cauzei socialismului şi cauzei poporului polonez, cadrele de activişti şi conducători politici, precum şi de conducători din economie, pricepuţi şi plini de abnegaţie.

Lucrările Congresului Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China

PEKIN 21 (Agerpres). — China Nouă transmite: De cinci zile își continua lucrările la Pekin cel de-al treilea congres al Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China. La ședința din 20 mai a luat cuvîntul Cijuan Min-li, vicepreședinte al Asociației chinezilor reîntorși în patrie. După eliberare, a spus el, zeci de mii de tineri chinezi care trăiau peste hotare s-au înapoiat în patrie, au început să participe la construcția Chinei noi, au devenit muncitori prețuiți. Mulți din ei au devenit membri ai Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China și ai Partidului Comunist Chinez. Cijuan Min-li a relevat necesitatea desfășurării unei munci ideologico-educative permanente dusă de către Uniune în rîndurile tineretului care s-a înapoiat din străinătate.

Congresul a fost salutat de Danilo Bilanovici, membru în Prezidiul C.C. al Organizației Tineretului Popular Jugoslav, Gungadorj, secretar al C.C. al Uniunii tineretului revoluționar din R. P. Mongolă, John Delaboy, președintele Comitetului Național al Uniunii Tineretului Comunist din Marea Britanie și Kinkiți Ogura, membru în Comitetul Executiv al Ligii tineretului democrat din Japonia.

În cadrul congresului s-a dat de asemenea citire textului telegramelor de salut trimise de Uniunea tineretului socialist din Polonia și a Uniunii tineretului sătesc din Polonia.

Delegații la congres au întîmpinat cu aplauze furtunoase știrea că pe adresa congresului au fost primite scrisori și telegrame din partea multor organizații comsomoliste din Uniunea Sovietică.

În cadrul congresului au luat cuvîntul: Jun Gao-tan, președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport al R. P. Chineze, care s-a oprit asupra problemelor de educație fizică a tineretului și studenților, Cijan-hun tzîun locțiitor al secretarului Comitetului provincial din Liaonin al Noii Uniuni Democrate a Tineretului din China, Lu Tzîn lian, locțiitor al șefului secției organizatorice a Noii Uniuni Democratice a Tineretului din China delegați din provinciile Șensi, Hunan, Regiunea autonomă Sințzian-Uigură etc.

La 21 mai, Noua Uniune Democrată a Tineretului din China și-a continuat lucrările.

Între prieteni

În fiecare zi, înaintea deschiderii ședințelor plenare ale celui de-al III-lea Congres al Noii Uniuni Democrate a Tineretului din R.P. Chineză, holul încăpător al clădirii Comitetului Consultativ Politic Popular este plin de un tineret vioi. În fața unei cești de ceai aromat, pregătit cu grijă pentru delegați și oaspeți, în sălile de repaus au loc întîlniri ale vechilor prieteni. De asemenea, se leagă noi cunoștințe. Se fac glume, se aud risete vesele.

Din regiunile nordice ale țării a venit la Congres cunoscutul miner Lu Van-pin. El a mai fost în Capitala țării cînd a reprezentat tineretul minei sale la întîlnirea fruntașilor din industria minieră. În apropierea acestor mineri se află un grup de tineri și tinere. Bloc-notesurile trec din mînă în mînă. Aici s-a întîlnit un tînăr fruntaș în producție, oțelar din Anșan, Sa Cijun-in, inginerul de la uzina Electromecanică din Harbin, Mao Cijen-lup, sora de caritate de la Spitalul din Pekin, Van Hai-lin și studenta Liao Ven-hui, de la Institutul de pedagogie din Pekin. Delegații se grăbesc ca pînă la începerea ședinței să facă schimb de adrese.

În fotografie: Întîlnirea unui grup de vechi prieteni participanți la lucrările Congresului.

(după ziarul „Komsomolskaia Pravda")

Nu există nici un temei pentru rediscutarea problemei Suezului la O.N.U.

— Ședința Consiliului de Securitate —

NEW YORK 21 (Agerpres). — TASS transmite: În după-amiaza zilei de 20 mai a avut loc ședința Consiliului de Securitate convocată la cererea reprezentantului Franței pentru discutarea problemei Suezului.

Reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev, a obiectat împotriva discutării din nou a problemei Suezului în Consiliul de Securitate, întrucît această discutare nu este necesară și nu poate duce decît la complicații nedorite pentru cauza păcii în regiunea Orientului Apropiat și Mijlociu.

Ministrul Afacerilor Externe al Franței, Pineau, a afirmat că declarația Egiptului care a fost deja înregistrată de secretariatul O.N.U. ca document internațional și ale cărei condiții au fost adoptate de 15 din 16 membri ai așa-numitei „Asociații a țărilor care folosesc Canalul", nu poate fi adoptată întrucît „nu ar garanta" libertatea navigației pe Canal pentru toate țările.

A luat apoi cuvîntul reprezentantul Egiptului, Lutfi. El a arătat cît se poate de clar că declarația guvernului egiptean din 24 aprilie corespunde întrutotul Convenției de la Constantinopol și Cartei O.N.U., precum și rezoluției Consiliului de Securitate din 13 octombrie 1956.

Reprezentantul Angliei, Dixon, a apărat poziția guvernului francez. El a afirmat că declarația Egiptului ar fi „nesatisfăcătoare atît în formă cît și în fond".

Reprezentantul Australiei a repetat în fond pe scurt ceea ce a spus Dixon.

În cadrul ședinței Consiliului a luat cuvîntul reprezentantul U.R.S.S., A. A. Sobolev.

A. A. Sobolev a arătat că ridicarea de către Franța a problemei Canalului de Suez în Consiliul de Securitate nu se sprijină pe nici un temei deoarece în prezent Canalul este folosit nestînjenit de majoritatea covîrșitoare a țărilor lumii, printre care țările membre ale așa-zisei „asociații a beneficiarilor Canalului".

În ce privește problema Canalului de Suez, delegația sovietică a declarat că afirmă din nou convingerea profundă asupra faptului că odată cu publicarea de către guvernul Egiptului a declarației lui din 24 aprilie problema Suezului este rezolvată în esență și nu există nici un temei pentru o nouă discutare a ei la O.N.U.

După o scurtă replică a lui Pineau, Consiliul de Securitate a hotărît de a continua discutarea acestei probleme la 21 mai.

Val de teroare în Iordania

DAMASC 21 (Agerpres). — Potrivit știrilor sosite din Iordania, întreaga țară este cuprinsă de un val de teroare.

În partea orașului Ierusalim care aparține Iordaniei poliția și armata fac percheziții și razii și arestează cetățeni patrioți.

La Amman au fost arestați și torturați crunt participanții la mișcarea de eliberare națională Ziad Kejali, Par Kejali, Valid Utevi, Akram Nafaa și patriota Amali Nafa. Ei au fost denunțați autorităților polițienești de către membri ai organizației reacționare Frăția musulmană.

În orașul Nabulus, căpitanul Saleh Saraa, comandant militar, fratele comandantului adjunct al statului major general, luînd cuvîntul la o adunare a elevilor a adus elogii regelui Hussein și a proferat calomnii la adresa Egiptului și a președintelui Nasser. Încheindu-și cuvîntarea, el a cerut elevilor să scandeze: „Trăiască regele Hussein", dar elevii au scandat cu toții „Trăiască Gamal Abdel Nasser, erou național arab!". Patrula militară și poliția au intervenit și au operat arestări în masă în rîndurile elevilor.

Familiile patrioților fugiți din Iordania sînt batjocorite, casele lor sînt prădate.

Pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen

În cadrul unei adunări ținute în amfiteatrul „Bacaloglu" al Facultății de matematică și fizică a Universității „C. I. Parhon" din București, cadrele didactice și studenții acestei facultăți și-au exprimat solidaritatea deplină cu lupta popoarelor lumii pentru interzicerea armelor atomică și cu hidrogen.

După expunerea făcută de prof. Al. Sanielevici, membru corespondent al Academiei R.P.R., participanții la adunare au votat în unanimitate o moțiune prin care sprijină apelul sesiunii de la Berlin a Consiliului Mondial al Păcii în legătură cu interzicerea armelor nucleare. În moțiune se spune printre altele:

Constatăm cu satisfacție că cele mai largi cercuri de oameni de știință, mai ales fizicieni, au luat poziție împotriva experimentării armelor atomică și cu hidrogen și salutăm cu toată căldura declarația savanților germani, japonezi și a celor de la Institutul unificat de cercetări nucleare din Dubno, savanți cu renume mondial, ce și-au spus răspicat cuvîntul împotriva cursei înarmărilor atomice, pentru folosirea energiei atomice în scopuri pașnice.

Știm că există în lume forțe încă destul de puternice care opun o acută rezistență satisfacerii acestei dorințe legitime a popoarelor. Considerăm absurdă și periculoasă ideea că prin cursa înarmărilor atomice se asigură un echilibru care elimină primejdia unui nou război.

Am luat cu satisfacție cunoștință de poziția guvernului sovietic care propune neobosit interzicerea armelor nucleare și care și în prezent depune toate eforturile pentru a obține ca măsură preliminară interzicerea cît mai grabnică a experimentării lor.

Dorim să ne exprimăm asentimentul necondiționat față de poziția guvernului țării noastre care, alături de guvernele celorlalte țări socialiste, a întreprins și întreprinde numeroase acțiuni pentru interzicerea armelor nucleare și sprijină toate măsurile pentru realizarea, ca prim pas, a unui acord între marile puteri cu privire la încetarea experimentării armelor nucleare.

(Agerpres)

Este necesar să se creeze o unitate reală a forțelor democratice

— Cuvîntarea lui Palmiro Togliatti —

ROMA 21 (Agerpres). — La 19 mai la un mare miting în orașul Arezzo a rostit o cuvîntare Palmiro Togliatti, secretar general al C.C. al Partidului Comunist Italian. El a declarat că fostul guvern Segni a căzut pentru că a dus o politică care nu corespundea intereselor și năzuințelor maselor populare.

După ce a arătat că în cadrul tratativelor dintre conducătorii partidului democrat-creștin cu prilejul formării noului guvern n-au fost discutate cele mai importante probleme de politică externă la fel cum n-au fost discutate nici cele mai actuale probleme politice, economice și sociale ale țării, Togliatti a spus că partidul democrat-creștin intenționează să rămînă la putere pînă la viitoarele alegeri parlamentare cu scopul de a pregăti apropierea majorității absolute în parlament. În prezent, a continuat el, s-a născut pericolul afirmării totalitarismului clerical, ceea ce va contribui la crearea unui regim de monopol absolut al partidului democrat-creștin în domeniul economic și politic, ceea ce va deschide calea înăbușirii inițiativei populare, a libertăților și principiilor consemnate în constituție. Iată de ce, a declarat Togliatti, sîntem împotriva creării unui guvern format numai din rîndurile partidului democrat-creștin, iată de ce chemăm toți cetățenii să-și exprime protestul în legătură cu o astfel de perspectivă. Este necesar să se creeze o unitate reală a forțelor democratice, care să fie capabile să respingă încercările clericalilor de a apropia puterea absolută.

Vizita lui K. E. Voroșilov în R. D. Vietnam

HANOI 21 (Agerpres). — În după-amiaza zilei de 20 mai K. E. Voroșilov, președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., a făcut o vizită președintelui Republicii Democrate Vietnam, Ho Și Min.

În seara aceleeași zile președintele Ho Și Min a oferit o mare recepție în cinstea lui K. E. Voroșilov.

Studenții din America Latină în grevă

MONTEVIDEO 21 (Agerpres). — Potrivit relatărilor presei la 20 mai în toate țările din America Latină a avut loc o grevă de 24 de ore a studenților în semn de solidaritate cu studenții din Cuba, supuși recent represiunilor sîngeroase dezlănțuite de dictatorul Batista.

Impotriva primejdiei războiului atomic

MOSCOVA 21 (Agerpres). — TASS transmite: La 20 mai în orașul Dubna, din apropierea Moscovei, unde se află Institutul unificat de cercetări nucleare, a avut loc un miting al cetățenilor orașului în sprijinul cererii ca guvere la încetarea experiențelor cu arme atomice și cu hidrogen.

Luînd cuvîntul la miting, Dmitri Blohințev, directorul Institutului, a declarat că adevărații oameni de știință din întreaga lume trebuie să se pronunțe împotriva primejdiei războiului atomic. Noi oameni de știință, a spus el, considerăm de datoria noastră să ne pronunțăm cu toată hotărîrea în sprijinul celor care luptă pentru interzicerea armei atomice, pentru încetarea experiențelor cu această armă, pentru pace în întreaga lume.

La acest miting au mai luat de asemenea cuvîntul profesorul Van Gan-cean din partea savanților chinezi, savantul cehoslovac Ivan Ulegla, fizicianul polonez Richard Sosnowski, profesorul Heinitz (R.D.G.).

În cadrul mitingului a fost adoptată în unanimitate o rezoluție în sprijinul Apelului Consiliului Mondial al Păcii și al declarației Comitetului sovietic pentru apărarea păcii.

Vizita delegației parlamentare iugoslave în regiunea Hunedoara

Delegația parlamentară iugoslavă a sosit marți dimineața la Deva.

Însoțiți de deputații Țiță Florea, vice-președinte al Marii Adunări Naționale, Simion Bughici, membru al C.C. al P.M.R., și Ladislau Banyai, precum și de Nicola Vujanovici, ambasadorul R.P.F. Iugoslavia la București, oaspeții au vizitat Muzeul regional și reședința din Deva a doctorului Petru Groza, președintele Prezidiului Marii Adunări Naționale a R.P.R.

Cea mai mare parte din timpul petrecut la Hunedoara a fost consacrat vizitei la Combinatul siderurgic.

La masa tovărășească oferită la ora prînzului, în cinstea oaspeților, tov. Dumitru Dejeu a toastat pentru prietenia dintre poporul român și popoarele iugoslave, în cinstea membrilor delegației parlamentare iugoslave și a membrilor ambasadei R. P. F. Iugoslavia la București, în cinstea Uniunii Comuniștilor Iugoslavi și a tovarășului Iosip Broz Tito. Tov. Blajo Iovanovici a toastat pentru înflorirea Republicii Populare Romîne, urînd clasei muncitoare din Romînia noi succese în opera de construire a socialismului. El a toastat de asemenea în cinstea Partidului Muncitoresc Romîn și a tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej, a Guvernului Republicii Populare Romîne și a tovarășului Chivu Stoica. După amiază membrii delegației parlamentare iugoslave au vizitat castelul Huniazilor.

Informații

La sediul Comisiei guvernamentale de colaborare economică și tehnico-științifică a avut loc marți seara semnarea protocolului primei sesiuni a comisiei mixte romîno-iugoslave de colaborare tehnico-științifică.

Protocolul a fost semnat din partea română de ing. Raducanu Cioroiu, adjunct al ministrului Construcțiilor și Materialelor de Construcții, iar din partea iugoslavă de Vladimir Vujovici, secretarul Camerei federale pentru industrie.

★

La invitația Ministerului Culturii al U.R.S.S., marți dimineața a părăsit Capitala o formație de muzică populară din țara noastră pentru a participa la „Festivalul prieteniei" care va avea loc la Moscova.

★

La invitația Comitetului Popular din Belgrad, o delegație a Sfatului Popular al orașului București, condusă de Anton Vlădoiu, președintele Comitetului Executiv al Sfatului Popular al orașului București, a părăsit marți Capitala îndreptîndu-se spre Belgrad. Delegația va rămîne în Iugoslavia pînă la 29 mai.

Sport

La strandul Dante Gherman s-a desfășurat marți întîlnirea internațională de polo pe apă dintre echipele C.C.A. București și Burevestnik Kiev. Cele două echipe au furnizat o partidă spectaculoasă care s-a încheiat cu scorul de 5—4 (3—1) în favoarea jucătorilor romîni. Pentru echipa C.C.A. au înscris Novak (3), Patrichi și Simon, în timp ce pentru Burevestnik au marcat Secivanov, Furmancluk, Golesnikov și Iurcenko.

★

Marți dimineața a sosit în Capitală echipa selecționată a tinerilor fotbaliști din Anglia care va susține duminică 26 mai pe stadionul „23 August" o întîlnire în compania reprezentativei de tineret a R.P.R. Fotbaliștii englezi au venit de la Sofia, unde au jucat duminică cu echipa B a R. P. Bulgaria. În vederea meciului de duminică formația engleză va fi întărită cu cinci jucători titulari din reprezentativa Angliei care a întîlnit duminică la Dublin echipa Irlandei.

Lucrările Seminarului internațional asupra educației adulților în Europa

Lucrările celei de-a doua zi a Seminarului internațional asupra educației adulților în Europa, organizat de Federația Mondială a Asociațiilor pentru Națiunile Unite, în colaborare cu UNESCO, s-au desfășurat marți dimineață sub președinția domnului doctor Robert Smith, secretar general ad-interim al Federației.

Domnul Paul Jankowschi, din partea Oficiului de informare a Națiunilor Unite pentru Europa, a prezentat participanților la seminar o largă expunere privind activitatea Organizației Națiunilor Unite în cei 11 ani de la înființarea ei și principalele sale organisme: Adunarea Generală, Consiliul de Securitate, Consiliul de Tutelă etc. În încheierea expunerii dl. Paul Jankowschi și-a exprimat convingerea că înaintea principii ale Cartei Națiunilor Unite vor fi sprijinite cu realism de toate guvernele lumii pentru asigurarea păcii și prosperității popoarelor.

Participanții la seminar s-au împărțit apoi în două grupe de lucru. Prima grupă a luat în discuție metodele și condițiile materiale necesare educării adulților. Conducător al acestei grupe a fost ales profesorul Stanciu Stoian, directorul Institutului de științe pedagogice. A doua grupă, condusă de prof Johannes Engberg (Danemarca), a început discuțiile asupra rolului diferitelor organizații în educarea adulților și asupra calificării educatorilor pentru adulți.

În prima grupă de lucru, din partea delegației romîne, prof. Cristea Pantazi a vorbit despre importanța conținutului conferințelor destinate educării adulților, iar dr. Lajos Nagy a vorbit despre necesitatea prezentării conferințelor în limbile materne ale naționalităților conlocuitoare și despre rezultatele dobîndite în acest domeniu în țara noastră.

După-amiază, participanții au vizionat filmul romînesc „Moara cu noroc".

În cursul zilei de marți au mai sosit la Sinaia pentru a lua parte la lucrările seminarului delegați din R. Cehoslovacă și R.F. Germană.

Conferința profesională internațională a muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit

La 21 mai s-au deschis la Casa de cultură a sindicatelor din București, lucrările celei de-a II-a Conferințe profesionale internaționale a muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit.

La conferință participă delegați ai muncitorilor din transporturi, din întreprinderile portuare și de pescuit, membri ai Uniunii Internaționale a sindicatelor muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit (departament profesional al F.S.M.) și din partea unor organizații sindicale neafiliate la Uniunea internațională a sindicatelor muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit și observatori.

În prima zi a lucrărilor au fost prezenți delegați și observatori din 34 de țări.

Au participat: Louis Saillant, secretar general al Federației Sindicale Mondiale, Luigi Grassi și Elena Teodorescu, secretari ai F.S.M., Gheorghe Apostol, președintele Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R., Liuba Chișinevschi și ing. Mihai Marin, secretari ai C.C.S., Iacob Coțoveanu, membru în Prezidiul C.C.S., președintele Comitetului Central al Sindicatului muncitorilor din transporturi și telecomunicații din R.P.R., activiști ai C.C.S. și ai C.C. al Sindicatului muncitorilor din transporturi și telecomunicații, reprezentanți ai presei și radioului din Romînia și din alte țări.

Conferința a fost deschisă de Alphonse Drouard, președintele Uniunii Internaționale a sindicatelor muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit, care a mulțumit Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. și Guvernului Republicii Populare Romîne pentru sprijinul acordat organizării conferinței.

După alegerea prezidiului conferinței, a secretariatului și adoptarea planului de desfășurare a lucrărilor Iacob Coțoveanu a adus conferinței salutul Prezidiului Consiliului Central al Sindicatelor din R.P.R. și al C.C. al Sindicatului muncitorilor din transporturi și telecomunicații.

A vorbit apoi dr. Ion Birzu, vicepreședinte al Sfatului Popular al orașului București, care a salutat conferința în numele cetățenilor orașului și al Comitetului Executiv al Sfatului Popular.

Conferința a ales apoi comisiile de lucru.

La primul punct al ordinei de zi Rafael Avila, secretar general al Uniunii Internaționale a sindicatelor muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit, a prezentat raportul intitulat: „Rolul specific al Uniunii Internaționale a sindicatelor muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit în dezvoltarea unității de acțiune și realizarea unității sindicale a muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit, pentru succesul revendicărilor lor".

Alphonse Drouard, președintele Uniunii Internaționale a sindicatelor muncitorilor din transporturi, porturi și pescuit, a dat apoi citire mesajelor de salut adresate conferinței.

În ședința de după amiază, a luat cuvîntul Sudiono, secretar al Sindicatului marinarilor și docherilor din Indonezia, care a prezentat raportul intitulat „Programul de acțiune economică și socială al U.I.S. și sprijinul acordat organizațiilor sindicale din țările slab dezvoltate".

În continuarea ședinței au început discuțiile la cele două rapoarte.

Examene de diferență față de școala medie de cultură generală pentru maiștrii care sînt recomandați să urmeze cursurile institutelor de învățămînt superior

Ministerul Învățămîntului și Culturii anunță că absolvenții școlilor tehnice de maiștri care dau dovadă de aptitudini deosebite, iar la examene au obținut note numai de 5 și 4 (10 — 8) atît în școală cît și la examenul de absolvire, pot fi recomandați de ministere, la propunerea întreprinderilor de la care provin, să se prezinte la examenele de diferență față de școala medie de cultură generală pentru a avea dreptul să se înscrie la concursul de admitere în institutele de învățămînt superior.

Maiștrii din întreprinderile productive, cu studiile schimbate prin Ordinul Ministerului Învățămîntului și Culturii nr 52 din 1957, beneficiază de drepturile absolvenților școlilor tehnice de maiștri.

Examenele de diferență se organizează la școlile medii care au cursuri fără frecvență, în București și orașele de reședință regională și se desfășoară în sesiunile stabilite pentru învățămîntul fără frecvență. Sesiunea de vară va avea loc între 2—16 iunie 1957.

Maiștrii care au dreptul să dea acest examen de diferență pentru a continua studiile învățămîntului tehnic superior sînt obligați a și alege facultățile numai în specialitățile respective pregătirii profesionale.

Examenele de diferență pentru clasele VIII—X în anii școlari 1956 pe 1957 și 1957 pe 1958 se dau după programele școlii medii de 10 ani.

Maiștrii care au absolvit școlile ce le dau dreptul să urmeze cursurile institutelor de învățămînt superior nu este necesar să se mai prezinte la examenele de diferență. Aceste școli sînt: Școala superioară de arte și meserii, liceul industrial, școala medie tehnică, liceul teoretic, școala profesională de gradul II, școala tehnică medie experimentală ciclul superior, școala de agricultură, horticultură, viticultură, zootehnie, pisciculturii, sericicultură, pescuit, de gradul II; liceul industrial militar, liceul agricol, liceul industrial textil.

Informații suplimentare se pot lua de la școlile medii de cultură generală care au organizate cursuri fără frecvență.

ACTUALITATEA

STIRI • INSEMNARI • COMENTARII • STIRI • INSEMNARI • COMENTARII • STIRI • INSEMNARI • COMENTARII • STIRI • INSEMNARI • COMENTARII

O locomotivă istorică

HELSINKI. În Finlanda a fost descoperită locomotiva pe care Vladimir Ilici Lenin, ascunzîndu-se de autoritățile guvernului provizoriu, a sosit în anul 1917 în Finlanda. În prezent locomotiva 293 se află în depoul de locomotive din localitatea Hyvinka.

Pregătiri pentru Festival

În China se termină alegerea participanților pentru cel de al VI-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților. La festival vor pleca 29 de colective artistice de profesioniști și amatori, ansambluri, grupuri teatrale, ansambluri de dansuri și cîntece. Printre cele mai mari colective de dansuri se numără Ansamblul central de cîntece și dansuri, Teatrul experimental central de operă, Ansamblul central de cîntece și dansuri al minorităților naționale, corul mixt al artiștilor amatori, trupa Operei din Pekin, circul chinez etc.

★

MONTEVIDEO. — După cum relatează ziarul „El Siglo", tineretul din Chile se pregătește intens pentru Festivalul Mondial al Tineretului și Studenților. Comitetul național de pregătire organizează în fiecare vineri „Ziua prieteniei" în cadrul căreia rulează filme, se dau spectacole, se citesc conferințe și referate despre apropiatul festival. În prezent, în țară are loc alegerea delegaților la festival.

VĂ INFORMĂM pe scurt DIN:

MOSCOVA. Prin hotărîrea Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. a fost constituit Comitetul de stat pentru legături culturale cu țările străine de pe lîngă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

Președinte al Comitetului a fost numit G. A. Jukov.

★

DELHI. La Delhi a fost dată publicității Declarația comună a primului ministru al Indiei, Nehru și a primului ministru al Ceylonului, Bandaranaike, semnată în urma tratativelor duse de Nehru la Colombo.

★

MOSCOVA. Uniunea Scriitorilor din U.R.S.S. a trimis scriitorilor romîni o telegramă în legătură cu [illegible] aniversarului

PRAGA. La Praga a fost semnată Declarația comună cu privire la tratativele care au avut loc între delegațiile partidelor comuniste din Cehoslovacia și Austria.

★

PEKIN. După cum anunță corespondentul din Delhi al agenției China Nouă, Camera Populară a parlamentului indian a adoptat la 20 mai o lege cu privire la transmiterea zăcămintelor carbonifere particulare neexploatate în proprietatea guvernului în schimbul unei anumite compensații.

★

CANTON. În după-amiaza de 20 mai a sosit la Canton fostul premier francez Edgar Faure, împreună cu soția, pentru o vizită de o lună în R.P. Chineză, ca oaspeți ai Institutului popular chinez pentru afacerile externe.

114 DELICTE...

În Occident, comicsurile și întreaga mașinărie profanatoare a sufletului adolescentului lasă urme adînci. Recent, micul oraș Leeds din Anglia a trăit două nopți de groază. Poliția locală nu a fost suficientă. A fost chemată în ajutor și poliția din orașele vecine, pentru a bloca 34 de străzi și pentru a-i găsi pe vinovați—3 băieți în vîrstă de 15, 16 și respectiv 17 ani. Iată pe scurt faptele: în prima seară tinerii s-au plimbat prin oraș în mașini furate, pline cu mere, cu care aruncau în pietoni și spărgeau vitrinele. În cea de-a doua noapte au continuat dezmățul: au furat săpun și conserve. Înarmați cu aceste noi muniții au reînceput să spargă ferestrele apartamentelor (26), vitrinele (33), geamurile automobilelor. În total cei 3 tineri s-au făcut vinovați de 114 delicte. Ziarul „Daily Mail" încheie liniștit relatarea alarmantă, anunțînd că vinovații și-au recunoscut vina.

LA LOCUL CRIMEI!

Max Marten a sosit în Grecia ca onorabil om de afaceri, cu conștiința „curată", fără remușcări. Odată ajuns la Atena a fost luat în primire de poliția greacă și, ca un oaspete prețios și îndelung așteptat, pus la loc potrivit. Max Marten a fost guvernatorul militar hitlerist al Salonicului; el are pe conștiință moartea a 682 de patrioți greci și jefuirea averilor acestora evaluate la peste 20 milioane de dolari.

Marten, arestat în prezent, e desigur foarte consternat. În timp ce la el acasă oamenii cu statul său de serviciu sînt puși în fruntea bucatelor, nu se aștepta ca Grecia, membră a N.A.T.O. să nu treacă cu buretele peste trecut, peste lista criminalilor de război de la Atena, pe care figura la loc de cinste.

Să sperăm că „ofurile" lui nu vor înduioșa pe nimeni.

Tot mai mulți generali occidentali fac declarații agresive.

(Ziarele)

— Corul generalilor: MAI TARE, DOMNILOR! SPECTATORUL NE ACOPERĂ GLASUL!

(desen de V. TIMOC)

Morală...

Înclinația către morbid și senzațional este una din trăsăturile cunoscute ale modului american de viață. Fapte care să confirme aceasta sînt cu duiumul.

Un american s-a oferit să cumpere cu dublul prețului unui automobil nou, mașina făcută armonică, a tinerei scriitoare franceze Françoise Sagon. După cum se știe, Sagon a suferit un grav accident din cauza vitezei exagerate cu care-și conducea automobilul. Dacă scriitoarea ar fi pierit în accident, mașina ar fi avut o valoare mult mai mare și cumpărătorul ar fi fost de zece ori mai fericit de achiziție.

Pentru un maldăr de fier vechi care ara însă un iz de senzațional, oferă mii de dolari. Pentru oamenii buni de muncă nu se găsesc însă bani de salariu. La morala obișnuită că în America e bine să duci o viață de cîine, se adaugă aceea că pentru a fi la preț, trebuie să fii orice, afară de om.

La închiderea ediției

Guvernul Guy Mollet a fost răsturnat!

PARIS 21 (Agerpres). — În seara zilei de 21 mai Adunarea Națională Franceză s-a întrunit pentru a se pronunța în legătură cu votul de încredere cerut de primul ministru Guy Mollet cu privire la programul economic al guvernului. Agenția France Presse anunță că noaptea tîrziu guvernul Guy Mollet a fost răsturnat, neobținînd votul de încredere. Guvernul a fost pus în minoritate prin 246 de voturi contra față de 213 pentru.

Observatorii politici consideră că votul de neîncredere exprimă de fapt condamnarea politicii dusă de guvernul Guy Mollet în Algeria. După cum arată corespondentul din Paris al agenției Associated Press, căderea guvernului Guy Mollet a fost determinată de „încercările sale de a obține sporirea fondurilor în vederea finanțării operațiilor militare din Algeria" prin reducerea cheltuielilor civile și sporirea impozitelor.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA București Piața „Scînteii". Tel. 7 60 10. Secția scrisori Tel. 76691. TIPARUL Combinatul Poligrafic „Casa Scînteii I. V. Stalin". STAS 3452 — 62